

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 171

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 50
29 iunie 2007

Cuprins

I *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie*

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor ⁽¹⁾** 1
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 716/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind statisticile comunitare legate de structura și activitatea filialelor străine ⁽¹⁾** 17
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 717/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2007 privind roaming-ul în rețelele publice de telefonie mobilă în interiorul Comunității și de modificare a Directivei 2002/21/CE ⁽¹⁾** 32

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 715/2007 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 20 iunie 2007

privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Piața internă cuprinde o zonă fără frontiere interne în cadrul căreia trebuie să se asigure libera circulație a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalului. În acest sens, există un sistem comunitar cuprinzător referitor la omologarea de tip a autovehiculelor, instituit prin Directiva 70/156/CEE a Consiliului din 6 februarie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la omologarea de tip a autovehiculelor și remorcilor acestora ⁽³⁾. Prin urmare, cerințele tehnice pentru omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile ar trebui armonizate pentru a se evita existența unor cerințe care diferă de la un stat membru la altul și pentru a se asigura un nivel înalt al protecției mediului.
- (2) Prezentul regulament face parte dintre actele normative individuale în contextul procedurii comunitare de omologare de tip în temeiul Directivei 70/156/CEE. Prin urmare, această directivă ar trebui modificată în consecință.
- (3) La solicitarea Parlamentului European, a fost introdusă o nouă abordare normativă în ceea ce privește legislația UE

în materie de vehicule. Astfel, prezentul regulament stabilește dispoziții de bază referitoare la emisiile provenind de la vehicule, în timp ce specificațiile tehnice vor fi stabilite prin măsurile de punere în aplicare adoptate în cadrul procedurilor de comitologie.

- (4) În martie 2001, Comisia a lansat programul „Aer curat pentru Europa” (CAFE), ale cărui elemente principale sunt subliniate într-o comunicare din 4 mai 2005. Aceasta a condus la adoptarea, prin comunicarea din 21 septembrie 2005, a unei strategii tematice privind poluarea aerului. Una dintre concluziile strategiei tematice este aceea că, pentru a atinge obiectivele UE privind calitatea aerului, sunt necesare reduceri suplimentare la emisiile provenind din sectorul transporturilor (transport aerian, maritim și terestru), de la gospodăria și din domeniul energetic, din sectoarele agricol și industrial. În acest context, sarcina reducerii emisiilor provenind de la vehicule trebuie abordată în cadrul unei strategii globale. Normele Euro 5 și 6 constituie una dintre măsurile menite să reducă emisiile de particule și de precursori ai ozonului, cum ar fi oxizii de azot și hidrocarburile.
- (5) Îndeplinirea obiectivelor UE privind calitatea aerului necesită un efort continuu de a reduce emisiile provenind de la vehicule. În acest scop, ar trebui ca sectorului industrial să-i fie furnizate informații clare cu privire la viitoarele valori-limită la emisii. De aceea, prezentul regulament cuprinde, pe lângă Euro 5, și valorile-limită la emisii pentru etapa Euro 6.
- (6) Pentru a îmbunătăți calitatea aerului și a respecta valorile-limită la emisii, este necesară, în special, o reducere considerabilă a emisiilor de oxizi de azot ce provin de la vehiculele diesel. Acest lucru necesită atingerea unor valori-limită ambițioase în etapa Euro 6, fără a se renunța la avantajele motoarelor diesel în ceea ce privește consumul de carburant, respectiv emisiile de hidrocarburi și monoxid de carbon. Stabilirea unui astfel de obiectiv de reducere a emisiilor de oxizi de azot într-o etapă timpurie oferă producătorilor de vehicule siguranța planificării pe termen lung la nivel european.

⁽¹⁾ JO C 318, 23.12.2006, p. 62.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 13 decembrie 2006 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 30 mai 2007.

⁽³⁾ JO L 42, 23.2.1970, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2006/96/CE (JO L 363, 20.12.2006, p. 81).

- (7) Este important ca, la stabilirea normelor de emisii, să se ia în considerare implicațiile pentru piață și competitivitatea producătorilor, costurile directe și indirecte pentru operatorii economici și creșterea beneficiilor prin stimularea inovațiilor, îmbunătățirea calității aerului, reducerea costurilor pentru sănătate și creșterea speranței de viață, precum și implicațiile pentru impactul global asupra emisiilor de dioxid de carbon.
- (8) Pentru a îmbunătăți funcționarea pieței interne, în special în ceea ce privește libera circulație a mărfurilor, libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii, este necesar un acces nelimitat la informațiile referitoare la repararea vehiculelor, prin intermediul unui format standardizat care să poată fi folosit pentru a obține informații tehnice, precum și o concurență corectă pe piața serviciilor de informații privind repararea și întreținerea vehiculelor. O bună parte a acestor informații are legătură cu sistemele de diagnosticare la bord (sistemele OBD) și cu interacțiunea acestora cu alte sisteme ale vehiculelor. Este recomandabil să se stabilească specificații tehnice pe care paginile de internet ale producătorilor trebuie să le preia, precum și măsuri specifice prin care să se asigure accesul întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-urilor) în condiții rezonabile. Standardele comune stabilite împreună cu factorii implicați, cum ar fi formatul OASIS ⁽¹⁾, pot facilita schimbul de informații dintre producători și prestatorii de servicii. De aceea, este recomandabil să se solicite inițial folosirea specificațiilor tehnice din formatul OASIS și să i se ceară Comisiei să solicite CEN/ISO să dezvolte în continuare acest format într-un standard în vederea înlocuirii formatului OASIS în timp util.
- (9) După cel mult patru ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, Comisia trebuie să revizuiască funcționarea sistemului de acces la toate informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor pentru a stabili dacă ar fi recomandată consolidarea tuturor dispozițiilor care reglementează accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor într-o directivă-cadru revizuită privind omologarea de tip. În cazul în care dispozițiile care reglementează accesul la toate informațiile referitoare la vehiculele sunt încorporate în respectiva directivă, dispozițiile corespunzătoare din prezentul regulament trebuie abrogate, atâta timp cât se mențin drepturile existente pentru accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor.
- (10) Comisia ar trebui să evalueze constant situația emisiilor care nu sunt reglementate în prezent și care survin drept consecință a utilizării pe scară mai largă a noilor compoziții ale carburanților, a tehnologiilor pentru motoare și a sistemelor de control a emisiilor și, dacă este cazul, să înainteze o propunere Parlamentului European și Consiliului în vederea reglementării acestor emisii.
- (11) Pentru a facilita introducerea și menținerea utilizării vehiculelor alimentate cu carburanți alternativi, care pot avea un nivel redus de emisii de oxizi de azot și particule și, în același timp, pentru a încuraja reducerea emisiilor provenind de la vehicule alimentate cu benzină, prezentul regulament introduce valori-limită separate pentru hidrocarburile totale și pentru hidrocarburile totale nemetanice.
- (12) Ar trebui să fie continuate eforturile de punere în aplicare a unor limite mai stricte la emisii, inclusiv reducerea emisiilor de dioxid de carbon, și să se asigure că aceste limite sunt corelate cu performanța reală a vehiculelor în timpul utilizării acestora.
- (13) Pentru a se asigura că emisiile de particule ultrafine (PM 0,1 μm și mai reduse) sunt controlate, Comisia ar trebui să adopte cât mai repede posibil și să introducă, până la data intrării în vigoare a etapei Euro 6, o abordare numerică a emisiilor de particule, pe lângă abordarea masică care se folosește în prezent. Abordarea numerică a emisiilor de particule ar trebui să se bazeze pe rezultatele Programului de Măsurare a Particulelor (PMP) al CEE-ONU și să corespundă obiectivelor ambițioase care există în materie de mediu.
- (14) Pentru a conferi o repetabilitate mai mare măsurării în laborator a masei și numărului de particule emise, Comisia ar trebui să adopte o procedură de măsurare nouă care să o înlocuiască pe cea actuală. Aceasta ar trebui să fie introdusă cât mai repede posibil și până cel târziu la data intrării în vigoare a etapei Euro 6. Aceasta ar trebui să se bazeze pe rezultatele PMP. Atunci când va fi pusă în aplicare noua procedură de măsurare, valorile-limită masice la emisiile de particule prevăzute în prezentul regulament ar trebui actualizate, în cazul în care noua procedură înregistrează o valoare-limită masică inferioară față de cea actuală.
- (15) Comisia trebuie să evalueze constant necesitatea revizuirii noului ciclu de conducere european ca procedură de încercare care reprezintă baza de reglementare referitoare la omologarea CE de tip în ceea ce privește emisiile. Actualizarea sau înlocuirea ciclurilor de încercare poate fi necesară pentru a reflecta modificările cu privire la specificațiile vehiculului și comportamentul conducătorului auto. Pot fi necesare revizii care să garanteze că emisiile reale la scară mondială corespund celor măsurate cu ocazia omologării de tip. De asemenea, ar trebui prevăzută utilizarea sistemelor portabile de măsurare a emisiilor, precum și introducerea conceptului normativ de „nedepășire”.
- (16) Sistemele OBD sunt importante pentru controlul emisiilor în timpul utilizării unui vehicul. Având în vedere importanța controlului emisiilor reale, Comisia ar trebui să monitorizeze cerințele pentru astfel de sisteme și pragurile de toleranță în cazul defectelor monitorizate.
- (17) Pentru a evita apariția oricăror bariere tehnice în comerțul dintre statele membre, este necesară o metodă standardizată de măsurare a consumului de carburant și a emisiilor de dioxid de carbon provenind de la vehicule. De asemenea, este necesar să li se asigure clienților și utilizatorilor informații obiective și precise.

⁽¹⁾ Organizația pentru promovarea standardelor referitoare la informația structurată.

- (18) Înainte de elaborarea unei propuneri pentru viitoarele norme privind emisiile, Comisia ar trebui să realizeze studii menite să determine dacă continuarea subdivizării pe grupe a categoriilor de vehicule este încă necesară și dacă pot fi aplicate limite la emisii independent de masa vehiculelor.
- (19) Statele membre ar trebui să fie capabile să accelereze, prin intermediul stimulentei financiare, introducerea pe piață a vehiculelor care satisfac cerințele adoptate la nivel comunitar. Cu toate acestea, astfel de stimulente ar trebui să respecte dispozițiile tratatului, în special regulile privind ajutorul de stat. Acest lucru urmărește să evite distorsiunile pe piața internă. Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere dreptului statelor membre de a include emisiile în baza de calcul a impozitelor aplicate pentru vehicule.
- (20) Dat fiind faptul că legislația privind emisiile provenind de la vehicule și consumul de carburant s-a dezvoltat pe parcursul a mai mult de 35 de ani, cuprinzând în prezent mai mult de 24 de directive, se recomandă înlocuirea acestor directive printr-un regulament nou și o serie de măsuri de punere în aplicare. Regulamentul va asigura că măsurile tehnice detaliate sunt direct aplicabile producătorilor, autorităților de omologare și serviciilor tehnice, precum și că acestea pot fi actualizate într-un mod mai rapid și mai eficient. Directivele 70/220/CEE ⁽¹⁾, 72/306/CEE ⁽²⁾, 74/290/CEE ⁽³⁾, 80/1268/CEE ⁽⁴⁾, 83/351/CEE ⁽⁵⁾, 88/76/CEE ⁽⁶⁾, 88/436/CEE ⁽⁷⁾, 89/458/CEE ⁽⁸⁾, 91/441/CEE ⁽⁹⁾, 93/59/CEE ⁽¹⁰⁾, 94/12/CE ⁽¹¹⁾, 96/69/CE ⁽¹²⁾, 98/69/CE ⁽¹³⁾, 2001/1/CE ⁽¹⁴⁾, 2001/100/CE ⁽¹⁵⁾ și 2004/3/CE ⁽¹⁶⁾ ar trebui, prin urmare, abrogate. De asemenea, statele membre ar trebui să abroge legislația de transpunere a directivelor abrogate.
- (1) Directiva 70/220/CEE a Consiliului din 20 martie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile care trebuie luate împotriva poluării aerului de către emisiile provenind de la autovehicule (JO L 76, 6.4.1970, p. 1). Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2003/76/CE a Comisiei (JO L 206, 15.8.2003, p. 29).
- (2) Directiva 72/306/CEE a Consiliului din 2 august 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile care trebuie luate împotriva emisiilor de poluanți proveniți de la motoarele diesel pentru vehicule (JO L 190, 20.8.1972, p. 1). Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2005/21/CE a Comisiei (JO L 61, 8.3.2005, p. 25).
- (3) Directiva 74/290/CEE a Consiliului din 28 mai 1974 de adaptare la progresul tehnic a Directivei 70/220/CEE a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile care trebuie luate împotriva poluării aerului de către gazele provenind de la motoarele cu aprindere prin scânteie ale autovehiculelor (JO L 159, 15.6.1974, p. 61). Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/101/CE (JO L 363, 20.12.2006, p. 238).
- (4) Directiva 80/1268/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1980 privind emisiile de dioxid de carbon provenind de la autovehicule și consumul de carburant al acestora (JO L 375, 31.12.1980, p. 36). Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2004/3/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 49, 19.2.2004, p. 36).
- (5) Directiva 83/351/CEE a Consiliului din 16 iunie 1983 de modificare a Directivei 70/220/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile care trebuie luate împotriva poluării aerului de către gazele provenind de la motoarele cu aprindere prin scânteie ale autovehiculelor (JO L 197, 20.7.1983, p. 1).
- (6) Directiva 88/76/CEE a Consiliului din 3 decembrie 1987 de modificare a Directivei 70/220/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile care trebuie luate împotriva poluării aerului de către gazele provenind de la motoarele cu aprindere prin scânteie ale autovehiculelor (JO L 36, 9.2.1988, p. 1).
- (7) Directiva 88/436/CEE a Consiliului din 16 iunie 1988 de modificare a Directivei 70/220/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile care trebuie luate împotriva poluării aerului de către gazele provenind de la motoarele cu aprindere prin scânteie ale autovehiculelor (Restricția privind emisiile de particule provenind de la motoarele diesel) (JO L 214, 6.8.1988, p. 1).
- (8) Directiva 89/458/CEE a Consiliului din 18 iulie 1989 care modifică, în ceea ce privește normele europene referitoare la emisiile pentru autoturismele cu capacitate cilindrică mai mică de 1,4 litri, Directiva 70/220/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile care trebuie luate împotriva poluării aerului de către emisiile provenind de la autovehicule (JO L 226, 3.8.1989, p. 1).
- (9) Directiva 91/441/CEE a Consiliului din 26 iunie 1991 de modificare a Directivei 70/220/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile care trebuie luate împotriva poluării aerului de către emisiile provenind de la autovehicule (JO L 242, 30.8.1991, p. 1).
- (10) Directiva 93/59/CEE a Consiliului din 28 iunie 1993 de modificare a Directivei 70/220/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile care trebuie luate împotriva poluării aerului de către emisiile provenind de la autovehicule (JO L 186, 28.7.1993, p. 21).
- (11) Directiva 94/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 martie 1994 privind măsurile care trebuie luate împotriva poluării aerului de către emisiile provenind de la autovehicule (JO L 100, 19.4.1994, p. 42).
- (12) Directiva 96/69/CEE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 octombrie 1996 de modificare a Directivei 70/220/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile care trebuie luate împotriva poluării aerului de către emisiile provenind de la autovehicule (JO L 282, 1.11.1996, p. 64).
- (13) Directiva 98/69/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind măsurile care trebuie luate împotriva poluării aerului de către emisiile provenind de la autovehicule (JO L 350, 28.12.1998, p. 1).
- (14) Directiva 2001/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 ianuarie 2001 de modificare a Directivei 70/220/CE a Consiliului privind măsurile care trebuie luate împotriva poluării aerului de către emisiile provenind de la autovehicule (JO L 35, 6.2.2001, p. 34).
- (15) Directiva 2001/100/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 decembrie 2001 de modificare a Directivei 70/220/CEE a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile care trebuie luate împotriva poluării aerului de către emisiile provenind de la autovehicule (JO L 16, 18.1.2002, p. 32).
- (16) Directiva 2004/3/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 de modificare a Directivelor 70/156/CEE și 80/1268/CEE ale Consiliului privind măsurarea emisiilor de dioxid de carbon și a consumului de carburant pentru vehiculele N₁ (JO L 49, 19.2.2004, p. 36).
- (17) JO L 275, 20.10.2005, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2006/51/CE a Comisiei (JO L 152, 7.6.2006, p. 11).

(22) Pentru a se asigura o tranziție treptată de la directivele existente la prezentul regulament, punerea în aplicare a prezentului regulament trebuie amânată pentru o anumită perioadă după intrarea în vigoare a acestuia. Cu toate acestea, în perioada respectivă, producătorii ar trebui să poată alege între a efectua omologarea în temeiul directivelor existente, ori în temeiul prezentului regulament. Mai mult, dispozițiile privind stimulentele financiare ar trebui să se aplice imediat după intrarea în vigoare a prezentului regulament. Intrarea în vigoare a prezentului regulament nu trebuie să aducă atingere valabilității omologărilor de tip acordate în temeiul directivelor existente.

(23) Pentru a asigura o tranziție treptată de la directivele existente la prezentul regulament, ar trebui prevăzute, în etapa Euro 5, anumite derogări în cazul vehiculelor concepute pentru a îndeplini nevoi sociale specifice. Aceste derogări ar trebui să înceteze la intrarea în vigoare a etapei Euro 6.

(24) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor de exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.

(25) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să introducă în anexa I valori-limită referitoare la numărul particulelor, precum și de a reactualiza valorile-limită în funcție de valorile-limită masice ale particulelor prevăzute în respectiva anexă. Întrucât măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament, acestea ar trebui să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control, prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

(26) De asemenea, Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească proceduri, încercări și cerințe specifice pentru omologarea de tip, precum și o procedură revizuită de măsurare a particulelor și o valoare-limită pentru numărul de particule și să adopte măsuri privind utilizarea dispozitivelor de manipulare, accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor și la ciclurile de încercare folosite la măsurarea emisiilor. Întrucât măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să completeze prezentul regulament prin adăugarea de elemente noi neesențiale, acestea ar trebui să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control, prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

(27) Deoarece obiectivele prezentului regulament, în special realizarea pieței interne prin introducerea cerințelor tehnice comune privind emisiile provenind de la autovehicule și asigurarea accesului la informațiile referitoare la reparare și întreținere operatorilor independenți pe aceeași bază ca și distribuitorilor și reparatorilor agreați, nu pot fi

realizate în mod satisfăcător de către statele membre și pot fi realizate mai bine la nivel comunitar. Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește cadrul necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECTUL, DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul

(1) Prezentul regulament stabilește cerințe tehnice armonizate pentru omologarea de tip a autovehiculelor („vehiculelor”) și a pieselor de schimb, cum ar fi dispozitivele pentru controlul poluării, în ceea ce privește emisiile acestora.

(2) În afară de aceasta, prezentul regulament stabilește norme privind conformitatea în funcționare, durabilitatea dispozitivelor pentru controlul poluării, sistemele de diagnosticare la bord (sistemele OBD), măsurarea consumului de carburant și accesibilitatea la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică în cazul vehiculelor din categoriile M₁, M₂, N₁ și N₂, astfel cum sunt definite în anexa II la Directiva 70/156/CEE, cu o masă de referință de cel mult 2 610 kg.

(2) La cererea producătorului, omologarea de tip acordată în temeiul prezentului regulament poate fi extinsă de la vehiculele care intră sub incidența alineatului (1) la vehiculele M₁, M₂, N₁ și N₂, astfel cum sunt definite în anexa II la Directiva 70/156/CEE, cu o masă de referință de cel mult 2 840 kg și care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentul regulament și de măsurile sale de punere în aplicare.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament și al măsurilor sale de punere în aplicare, se aplică următoarele definiții:

1. „vehicul hibrid” înseamnă un vehicul cu cel puțin doi convertori de energie diferiți și două sisteme de stocare de energie (amplasate la bord) diferite care asigură propulsia vehiculului;

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

2. „vehicule concepute pentru a îndeplini nevoi sociale specifice” înseamnă vehiculele echipate cu motoare cu aprindere prin comprimare din categoria M₁, care pot fi unul din următoarele:
- (a) vehicule speciale, astfel cum sunt definite de Directiva 70/156/CEE, cu o masă de referință mai mare de 2 000 kg;
- (b) vehicule cu o masă de referință mai mare de 2 000 kg și concepute pentru transportul a 7 sau mai multe persoane, inclusiv conducătorul auto, cu excepția, de la 1 septembrie 2012, a vehiculelor din categoria M₁G, astfel cum sunt definite de Directiva 70/156/CEE;
- sau
- (c) vehicule cu o masă de referință mai mare de 1 760 kg, construite în mod special pentru scopuri comerciale care permit utilizarea de scaune rulante pentru persoane cu handicap fizic în interiorul vehiculului;
3. „masă de referință” înseamnă masa proprie a vehiculului din care se scade masa conducătorului auto de 75 kg și la care se adaugă o masă uniformă de 100 kg;
4. „poluanți gazoși” înseamnă emisiile de gaze de evacuare de monoxid de carbon, de oxizi de azot, exprimate în echivalent de bioxid de azot (NO₂) și de hidrocarburi;
5. „particule poluante” înseamnă componente ale gazelor de evacuare care sunt colectate din gazele de evacuare diluate la o temperatură maximă de 325 °K (52 °C) prin intermediul filtrelor descrise în procedura de încercare pentru verificarea emisiilor medii la țeava de evacuare;
6. „emisii la țeava de evacuare” înseamnă emisia de poluanți gazoși și particule;
7. „emisii evaporative” înseamnă vaporii de hidrocarburi proveniți din sistemul de alimentare cu carburant al unui vehicul, altele decât emisiile la țeava de evacuare;
8. „carter” înseamnă spațiile din interiorul sau exteriorul unui motor care sunt conectate la pompa de ulei prin conducte interioare sau exterioare prin care pot fi emise gaze sau vapori;
9. „sistem de diagnosticare la bord” sau „sistem OBD” înseamnă un sistem de control al emisiilor capabil să identifice zona probabilă a defecțiunii prin intermediul unor coduri de eroare stocate în memoria unui calculator;
10. „dispozitiv de manipulare” înseamnă orice element de proiectare care măsoară temperatura, viteza vehiculului, turația motorului (RPM), raportul de transmisie, depresiunea în galeria de admisie sau orice alt parametru în scopul activării, modulării, întârzierii sau dezactivării funcționării oricărei părți a sistemului de control al emisiilor, care reduce eficiența sistemului de control al emisiilor în condiții care pot fi regăsite, în mod rezonabil, în timpul funcționării și al utilizării normale a vehiculului;
11. „dispozitiv pentru controlul poluării” înseamnă acele componente ale unui vehicul care controlează și/sau limitează emisiile la țeava de evacuare și emisiile evaporative;
12. „dispozitiv de origine pentru controlul poluării” înseamnă un dispozitiv sau ansamblu de dispozitive pentru controlul poluării în cazul cărora se aplică omologarea de tip efectuată pentru vehiculul respectiv;
13. „dispozitiv de schimb pentru controlul poluării” înseamnă un dispozitiv sau un ansamblu de dispozitive menite să înlocuiască un dispozitiv de origine pentru controlul poluării, care poate fi omologat ca entitate tehnică, astfel cum este definită de Directiva 70/156/CEE;
14. „informații referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor” înseamnă toate informațiile necesare pentru diagnosticarea, efectuarea de lucrări de service, inspecția, controlul periodic, repararea, reprogramarea sau reinițializarea parametrilor vehiculului și pe care producătorii le furnizează distribuitorilor și reparatorilor agreeți, inclusiv toate modificările și completările ulterioare ale acestor informații. Aceste informații cuprind toate informațiile necesare referitoare la montarea pieselor și echipamentelor la vehicule;
15. „operator independent” înseamnă agenți economici, alții decât distribuitorii și reparatorii agreeți, care sunt implicați, în mod direct sau indirect, în repararea sau întreținerea autovehiculelor, în special reparatori, fabricanți sau distribuitori de echipamente pentru reparații, dispozitive sau piese de schimb, editori de informații tehnice, cluburi automobilistice, operatori de asistență rutieră, operatori care oferă servicii de inspecție și testare, operatori care oferă cursuri de formare pentru instalatori, fabricanți și reparatori de echipament pentru vehicule alimentate cu carburanți alternativi;
16. „biocarburanți” înseamnă carburanți lichizi sau gazoși pentru transport produși din biomasă;
17. „vehicul alimentat cu carburanți alternativi” înseamnă un vehicul proiectat astfel încât să poată să funcționeze cu cel puțin unui tip de carburant care poate fi fie de natură gazoasă, la presiunea și temperatura atmosferică, fie derivat din uleiuri în principal neminerale.

CAPITOLUL II

OBLIGAȚIILE PRODUCĂTORILOR REFERITOARE LA OMOLOGAREA DE TIP

Articolul 4

Obligațiile producătorilor

(1) Producătorii fac dovada faptului că toate vehiculele noi vândute, înmatriculate sau puse în circulație în interiorul Comunității sunt omologate de tip în conformitate cu prezentul regulament și cu măsurile sale de punere în aplicare. De asemenea, producătorii fac dovada faptului că toate dispozitivele noi de schimb pentru controlul poluării și care necesită omologare de tip, vândute sau puse în exploatare în interiorul Comunității, sunt omologate de tip în conformitate cu prezentul regulament și cu măsurile sale de punere în aplicare.

Aceste obligații cuprind respectarea valorilor-limită la emisii prevăzute în anexa I și a măsurilor de punere în aplicare prevăzute la articolul 5.

(2) Producătorii asigură respectarea procedurilor de omologare de tip privind verificarea conformității producției, a durabilității dispozitivelor pentru controlul poluării și a conformității în funcționare.

În afară de aceasta, măsurile tehnice adoptate de către producător trebuie să fie de așa natură încât să garanteze limitarea efectivă a gazelor la țeava de evacuare și a emisiilor evaporative, în conformitate cu prezentul regulament, pe toată durata de viață normală a vehiculelor și în condiții de utilizare normale. În consecință, măsurile privind conformitatea în funcționare trebuie verificate pe parcursul unei perioade de până la 5 ani sau până la atingerea a 100 000 km, luându-se în considerare prima condiție îndeplinită. Încercarea privind durabilitatea a dispozitivelor pentru controlul poluării efectuată la omologarea de tip trebuie să acopere 160 000 km. Pentru a se conforma acestei probe de durabilitate, producătorii trebuie să aibă posibilitatea de a efectua o încercare de anduranță pe standul de încercare, în conformitate cu măsurile de punere în aplicare menționate la alineatul (4).

Conformitatea în funcționare este verificată în special în cazul emisiilor la țeava de evacuare măsurate în raport cu valorile-limită la emisii prevăzute în anexa I. Pentru a îmbunătăți controlul emisiilor evaporative și al emisiilor la temperatură ambiantă scăzută, procedurile de încercare se revizuiesc de către Comisie.

(3) Producătorii indică valorile referitoare la emisiile de dioxid de carbon și consumul de carburant într-un document pe care îl pun la dispoziția cumpărătorului vehiculului în momentul cumpărării.

(4) Procedurile specifice și cerințele privind punerea în aplicare a alineatelor (2) și (3) se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 alineatul (2).

Articolul 5

Cerințe și încercări

(1) Producătorul echipează vehiculele astfel încât componentele care ar putea influența emisiile să fie proiectate, construite și asamblate în așa fel încât să permită vehiculelor, în condiții de utilizare normală, să respecte prezentul regulament și măsurile sale de punere în aplicare.

(2) Folosirea dispozitivelor de manipulare care reduc eficiența sistemelor de control a emisiilor este interzisă. Interdicția nu se aplică în următoarele cazuri:

- (a) necesitatea dispozitivului se justifică pentru protecția motorului împotriva deteriorărilor sau a unui accident și pentru funcționarea în siguranță a vehiculului;
- (b) dispozitivul nu funcționează în afară de cerințele privind pornirea motorului;

sau

- (c) condițiile sunt incluse, în mod substanțial, în procedurile de încercare prin care se verifică emisiile evaporative și emisiile la țeava de evacuare.

(3) Procedurile, încercările și cerințele specifice privind omologarea de tip prevăzute în prezentul alineat, precum și cerințele privind punerea în aplicare a alineatului (2), care sunt destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament, prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control, prevăzută la articolul 15 alineatul (3). Acestea includ adoptarea cerințelor referitoare la:

- (a) emisiile la țeava de evacuare, inclusiv ciclurile de încercare, emisiile la temperatură ambiantă scăzută, emisiile la turația de mers în gol, opacitatea fumului și funcționarea, respectiv regenerarea corectă a sistemelor de post-tratare;
- (b) emisiile evaporative și emisiile carterului;
- (c) sistemele OBD și performanța în funcționare a dispozitivelor pentru controlul poluării;
- (d) durabilitatea dispozitivelor pentru controlul poluării, dispozitivele de schimb pentru controlul poluării, conformitatea în funcționare, conformitatea producției și inspecțiile tehnice;
- (e) măsurarea emisiilor de gaze cu efect de seră și a consumului de carburant;
- (f) vehiculele hibride și vehiculele alimentate cu carburanți alternativi;
- (g) extinderea omologărilor de tip și a cerințelor pentru micii producători;
- (h) echipamentul de încercare;

și

- (i) carburanții de referință, cum ar fi benzina, motorina, carburanții gazoși și biocarburanții cum ar fi bioetanolul, biomotorina și biogazul.

Cerințele menționate mai sus se aplică, după caz, vehiculelor indiferent de tipul de carburant utilizat.

CAPITOLUL III

ACCESUL LA INFORMAȚIILE REFERITOARE LA REPARAREA ȘI ÎNTREȚINEREA VEHICULELOR

Articolul 6

Obligațiile producătorilor

(1) Producătorii permit operatorilor independenți accesul nelimitat și standardizat la informațiile privind repararea și întreținerea vehiculelor prin intermediul paginilor de internet într-un format standardizat și într-o manieră ușor accesibilă, rapidă și nediscriminatorie din punctul de vedere al conținutului furnizat sau al accesului oferit distribuitorilor și reparatorilor agreați. Pentru a facilita îndeplinirea acestui obiectiv, informațiile sunt puse la dispoziție în mod coerent, inițial în conformitate cu cerințele tehnice de format impuse de formatul OASIS ⁽¹⁾. De asemenea, producătorii vor pune la dispoziția operatorilor independenți, precum și a distribuitorilor și reparatorilor agreați, materiale de formare.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) conțin:

- (a) o identificare neechivocă a vehiculului;
- (b) manuale de reparare și întreținere;
- (c) manuale tehnice;
- (d) informații privind componentele și diagnosticarea (cum ar fi valori teoretice minime și maxime pentru măsurători);
- (e) scheme de cablaj;
- (f) codurile de diagnosticare ale defectelor (inclusiv codurile specifice ale producătorilor);
- (g) numărul de identificare a calibrării software-ului aplicabil la un anumit tip de vehicul;
- (h) informații furnizate cu privire la dispozitivele și echipamentele brevetate, precum și informații furnizate prin intermediul acestor dispozitive și echipamente;

și

(i) informații privind înregistrările de date, precum și datele bidirecționale de control și încercare.

⁽¹⁾ „Formatul OASIS” se referă la specificațiile tehnice din documentul OASIS SC2-D5, „Format of Automotive Repair Information”, versiunea 1.0, 28 mai 2003 (disponibilă la adresa următoare: (<http://www.oasis-open.org/committees/download.php/2412/Draft%20Committee%20Specification.pdf>) și din secțiunile 3.2, 3.5, 3.6, 3.7 și 3.8 ale documentului OASIS SC1-D2, „Autorepair Requirements Specification”, versiunea 6.1, din 10.1.2003 (disponibilă la adresa următoare: <http://lists.oasis-open.org/archives/autorepair/200302/pdf00005.pdf>), care folosesc numai formatul open text și formatul grafic.

(3) Distribuitorii și reparatorii agreați în cadrul sistemului de distribuție a unui anumit producător de vehicule sunt considerați ca operatori independenți în sensul prezentului regulament, în măsura în care aceștia prestează servicii de reparare și întreținere pentru vehicule provenind de la un producător din al cărui sistem de distribuție aceștia nu fac parte.

(4) Informațiile privind repararea și întreținerea vehiculelor trebuie să fie disponibile în orice moment, cu excepția cazului în care este necesară întreținerea sistemului informatic.

(5) În scopul producerii și întreținerii pieselor de schimb, a dispozitivelor de diagnosticare și a echipamentului de încercare compatibile cu sistemele OBD, producătorii vor furniza, pe bază nediscriminatorie, informațiile relevante privind sistemele OBD, precum și cele referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor, tuturor producătorilor și/sau reparatorilor de componente, dispozitive de diagnosticare sau echipamente de încercare interesați.

(6) În scopul proiectării și fabricării echipamentului auto pentru vehiculele alimentate cu carburanți alternativi, producătorii furnizează, pe bază nediscriminatorie, informațiile relevante privind sistemele OBD, precum și referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor, tuturor producătorilor, instalatorilor sau reparatorilor de echipament pentru vehiculele pe bază de carburanți alternativi interesați.

(7) Atunci când solicită omologarea de tip comunitară sau omologarea de tip națională, producătorul furnizează autorității de omologare de tip dovada conformității cu prezentul regulament în ceea ce privește accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor, precum și la informațiile menționate la alineatul (5). În cazul în care, la respectivul moment, aceste informații nu sunt încă disponibile sau nu sunt în conformitate cu prezentul regulament și cu măsurile sale de punere în aplicare, producătorul le furnizează în termen de șase luni de la data omologării de tip. Dacă dovada conformității nu este furnizată în termenul respectiv, autoritatea de omologare ia măsurile necesare pentru a asigura conformitatea.

Producătorul pune la dispoziție modificările și completările ulterioare ale informațiilor referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor pe paginile sale de internet în același timp în care le pune la dispoziția reparatorilor agreați.

Articolul 7

Taxe de acces la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor

(1) Producătorii pot percepe taxe rezonabile și adecvate pentru accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor care intră sub incidența prezentului regulament; o taxă nu este rezonabilă sau adecvată dacă descurajează accesul prin faptul că nu ține seama de frecvența accesării de către operatorul independent.

(2) Producătorii fac disponibile informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor zilnic, lunar sau anual, taxele pentru accesul la aceste informații variind în funcție de perioadele pentru care este acordat accesul.

Articolul 8

Măsurile de punere în aplicare

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a articolelor 6 și 7, care sunt desinate să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament, prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control, prevăzută la articolul 15 alineatul (3). Aceste măsuri includ definirea și actualizarea specificațiilor tehnice referitoare la modul în care se furnizează informațiile privind sistemele OBD, precum și la repararea și întreținerea vehiculelor, acordându-se o atenție deosebită nevoilor specifice ale IMM-urilor.

Articolul 9

Raportare

Până la 2 iulie 2011, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la funcționarea sistemului de acces la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor, acordându-se o atenție deosebită efectelor asupra concurenței și funcționării pieței interne, precum și avantajelor pentru mediu. Raportul analizează oportunitatea consolidării tuturor dispozițiilor care reglementează accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor într-o directivă-cadru revizuită privind omologarea de tip.

CAPITOLUL IV

OBLIGAȚIILE STATELOR MEMBRE

Articolul 10

Omologarea de tip

(1) Începând de la 2 iulie 2007, la cererea producătorului, autoritățile naționale nu pot refuza, din motive privind emisiile sau consumul de carburant al vehiculelor, să acorde omologarea de tip comunitară sau omologarea de tip națională pentru un tip nou de vehicul, sau interzică înmatricularea, vânzarea sau punerea în circulație a unui vehicul nou, în cazul în care vehiculul respectiv respectă prezentul regulament și măsurile sale de punere în aplicare și, în special, valorile-limită Euro 5 prevăzute în tabelul 1 din anexa I, sau valorile-limită Euro 6 prevăzute în tabelul 2 din anexa I.

(2) Începând de la 1 septembrie 2009, respectiv de la 1 septembrie 2010 în cazul vehiculelor din categoria N₁ clasa II și III și din categoria N₂, autoritățile naționale refuză, din motive privind emisiile sau consumul de carburant, să acorde omologarea de tip comunitară sau omologarea de tip națională tipurilor noi de vehicule care nu respectă prezentul regulament și măsurile sale de punere în aplicare și, în special, anexe la acesta, cu excepția valorilor-limită Euro 6 prevăzute în tabelul 2 din anexa I. Pentru încercarea privind emisiile la țeava de evacuare, valorile-limită care se aplică vehiculelor concepute pentru a îndeplini nevoi sociale specifice sunt aceleași ca și valorile-limită pentru vehiculele din categoria N₁ clasa III.

(3) Începând de la 1 ianuarie 2011, respectiv de la 1 ianuarie 2012 în cazul vehiculelor din categoria N₁ clasa II și III și din categoria N₂ și al vehiculelor concepute pentru a îndeplini nevoi sociale specifice, autoritățile naționale au în vedere că, în cazul vehiculelor noi care nu respectă prezentul regulament și măsurile sale de punere în aplicare și, în special, anexe la acesta, cu excepția valorilor-limită Euro 6 prevăzute în tabelul 2 din anexa I, certificatele de conformitate nu mai sunt valabile în sensul articolului 7 alineatul (1) din Directiva 70/156/CEE și, pe motive privind emisiile sau consumul de carburant, interzic înmatricularea, vânzarea și introducerea în circulație a acestor vehicule. Pentru încercarea privind emisiile la țeava de evacuare, valorile-limită care se aplică vehiculelor concepute pentru a îndeplini nevoi sociale specifice sunt aceleași ca și valorile-limită pentru vehiculele din categoria N₁ clasa III.

(4) Începând de la 1 septembrie 2014, respectiv de la 1 septembrie 2015 în cazul vehiculelor din categoria N₁ clasa II și III și din categoria N₂, autoritățile naționale refuză, din motive privind emisiile sau consumul de carburant, să acorde omologarea de tip comunitară sau omologarea de tip națională tipurilor noi de vehicule care nu respectă prezentul regulament și măsurile sale de punere în aplicare și, în special, valorile-limită Euro 6 prevăzute în tabelul 2 din anexa I.

(5) Începând de la 1 septembrie 2015, respectiv de la 1 septembrie 2016 în cazul vehiculelor din categoria N₁ clasa II și III și din categoria N₂, autoritățile naționale au în vedere că, în cazul vehiculelor noi care nu respectă prezentul regulament și măsurile sale de punere în aplicare și, în special, valorile-limită Euro 6 prevăzute în tabelul 2 din anexa I, certificatele de conformitate nu mai sunt valabile în sensul articolului 7 alineatul (1) din Directiva 70/156/CEE și, din motive privind emisiile sau consumul de carburant, interzic înmatricularea, vânzarea și introducerea în circulație a acestor vehicule.

Articolul 11

Omologarea de tip a pieselor de schimb

(1) În cazul dispozitivelor noi de schimb pentru controlul poluării concepute pentru a fi montate pe vehiculele omologate în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile naționale interzic vânzarea sau montarea acestora la un vehicul, dacă acestea nu aparțin unui tip căruia i s-a acordat omologarea de tip în conformitate cu prezentul regulament și cu măsurile sale de punere în aplicare.

(2) Autoritățile naționale pot continua să acorde extinderi pentru omologarea de tip comunitară în cazul dispozitivelor de schimb pentru controlul poluării, concepute conform reglementărilor anterioare prezentului regulament, în condițiile care se aplicau inițial. Autoritățile naționale interzic vânzarea sau montarea pe un vehicul a unor astfel de dispozitive de schimb pentru controlul poluării, cu excepția cazului în care acestea aparțin unui tip căruia i s-a acordat o omologare de tip relevantă.

(3) Dispozitivele de schimb pentru controlul poluării concepute pentru a fi montate pe vehicule care au primit omologarea de tip înainte de adoptarea cerințelor în materie de omologare de tip a componentelor sunt exceptate de la cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2).

Articolul 12

Stimulente financiare

(1) Statele membre pot să prevadă stimulente financiare ce se aplică autovehiculelor produse în serie care respectă prevederile prezentului regulament și ale măsurilor sale de punere în aplicare.

Aceste stimulente financiare sunt valabile pentru toate vehiculele noi puse în vânzare pe piața unui stat membru, care respectă cel puțin valorile-limită la emisii prevăzute în tabelul 1 din anexa I înaintea datelor prevăzute la articolul 10 alineatul (3); stimulentele încetează să fie valabile la datele respective.

Stimulentele financiare care se aplică numai vehiculelor ce respectă valorile-limită la emisii prevăzute în tabelul 2 din anexa I pot fi acordate pentru astfel de vehicule noi puse în vânzare pe piața unui stat membru începând cu datele prevăzute la articolul 10 alineatul (3), înaintea datelor menționate la articolul 10 alineatul (5); stimulentele încetează să fie valabile la datele prevăzute la articolul 10 alineatul (5).

(2) Statele membre pot acorda stimulente financiare pentru reechiparea vehiculelor în circulație și pentru scoaterea din uz a vehiculelor care nu sunt conforme.

(3) Pentru fiecare tip de autovehicul, stimulentele financiare menționate la alineatele (1) și (2) nu vor depăși costurile suplimentare aferente dispozitivelor tehnice montate pentru a asigura respectarea valorilor-limită la emisii prevăzute în anexa I, inclusiv costurile pentru montarea acestora la vehicule.

(4) Comisia trebuie să fie informată în timp util cu privire la planurile de introducere sau modificare a stimulentele financiare prevăzute la alineatele (1) și (2).

Articolul 13

Sancțiuni

(1) Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor care se aplică în cazul încălcării de către producători a dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficace, adecvate și descurajante. Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei până la 2 ianuarie 2009 și de îndată, cu privire la orice modificare ulterioară.

(2) Fac obiectul unei sancțiuni încălcările sub forma unor:

- (a) declarații false din timpul procedurilor de omologare sau procedurile care conduc la rechemare;
- (b) falsificarea rezultatelor încercărilor privind omologarea de tip sau privind conformitatea în funcționare;
- (c) nefurnizarea datelor sau specificațiilor tehnice care ar putea duce la rechemare sau la retragerea omologării de tip;

(d) utilizarea dispozitivelor de manipulare;

și

(e) refuzul de a acorda acces la informații.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 14

Redefinirea specificațiilor

(1) Comisia examinează includerea emisiilor de metan în calculul emisiilor de dioxid de carbon. Dacă este necesar, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere privind măsurile de măsurare sau limitare a emisiilor de metan.

(2) După încheierea Programului de măsurare a particulelor al CEE-ONU, derulat sub auspiciile Forumului mondial pentru armonizarea reglementărilor privind vehiculele, și până la data intrării în vigoare a normei Euro 6, Comisia adoptă următoarele măsuri menite să modifice elementele neesențiale din prezentul regulament, între altele prin completarea acestuia, fără a reduce nivelul-țintă existent în materie de mediu:

- (a) modificarea prezentului regulament în conformitate cu procedura de reglementare cu control, prevăzută la articolul 15 alineatul (3), în vederea actualizării valorilor-limită privind masa particulelor prevăzute în anexa I la prezentul regulament și introducerii valorilor-limită privind numărul particulelor în anexa respectivă, astfel încât să existe o corelare în linii mari cu valorile-limită masice pentru motoarele alimentate cu benzină și motorină;
- (b) adoptarea unei proceduri revizuite de măsurare a particulelor și a unei valori-limită pentru numărul de particule, în conformitate cu procedura de reglementare cu control, prevăzută la articolul 15 alineatul (3).

(3) Comisia monitorizează procedurile, încercările și cerințele menționate la articolul 5 alineatul (3), precum și ciclurile de încercare efectuate pentru măsurarea emisiilor. Dacă în urma analizei se constată că acestea nu mai sunt adecvate sau nu mai reflectă emisiile reale, ele se adaptează astfel încât să reflecte în mod adecvat emisiile generate de circulația reală pe șosea. Măsurile necesare care sunt menite să modifice elementele neesențiale din prezentul regulament, prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control, prevăzută la articolul 15 alineatul (3).

(4) Comisia monitorizează poluanții care fac obiectul cerințelor și încercărilor prevăzute la articolul 5 alineatul (3). Dacă ajunge la concluzia că este necesară reglementarea emisiilor pentru alți poluanți, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere de modificare a prezentului regulament în conformitate.

(5) Comisia monitorizează valorile-limită la emisiile prevăzute în tabelul 4 din anexa I pentru emisiile de monoxid de carbon și de hidrocarburi la țeava de evacuare după încercarea de pornire la rece și prezintă, dacă este cazul, o propunere Parlamentului European și Consiliului în vederea reducerii valorilor-limită la emisii.

(6) Anexele relevante la Directiva 2005/55/CE se modifică în conformitate cu procedura de reglementare cu control, prevăzută la articolul 15 alineatul (3), astfel încât să includă cerințele referitoare la omologarea de tip a tuturor vehiculelor care intră în domeniul de aplicare al respectivei directive.

Articolul 15

Comitologie

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din aceasta.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din această decizie.

Articolul 16

Modificări ale Directivelor 70/156/CEE și 2005/55/CE

(1) Directiva 70/156/CEE se modifică în conformitate cu anexa II la prezentul regulament.

(2) Directiva 2005/55/CE se modifică prin prezentul regulament după cum urmează:

(a) Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Directiva 2005/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 septembrie 2005 privind omologarea de tip a vehiculelor grele și a motoarelor în ceea ce privește emisiile provenind de la acestea (Euro IV și V)”.

(b) Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

(a) «vehicul» înseamnă orice autovehicul astfel cum este definit la articolul 2 din Directiva 70/156/CEE cu o masă de referință mai mare de 2 610 kg;

(b) «motor» înseamnă sursa de propulsie motrice a unui vehicul pentru care se poate acorda omologarea de tip ca entitate tehnică, astfel cum este definită la articolul 2 din Directiva 70/156/CEE;

(c) «vehicul cu performanțe avansate privind protecția mediului (EEV)» înseamnă un vehicul propulsat de un motor care respectă valorile-limită opționale la emisii de la rândul C din tabelele prevăzute la punctul 6.2.1 al anexei I.”.

(c) Punctul 1 din anexa I se înlocuiește cu următorul text:

„1. Prezenta directivă se aplică în cazul controlului poluanților gazoși și particulelor, duratei de viață a dispozitivelor pentru controlul emisiilor, conformității în funcționare și a sistemelor de diagnosticare la bord (OBD) ale tuturor autovehiculelor, precum și motoarelor prevăzute la articolul 1, cu excepția vehiculelor din categoriile M₁, N₁, N₂ și M₂ pentru care s-a acordat omologarea de tip în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 715/2007 (*).

(*) JO L 171, 29.6.2007, p. 1”.

Articolul 17

Abrogare

(1) Următoarele directive se abrogă de la data de 2 ianuarie 2013:

- Directiva 70/220/CEE,
- Directiva 72/306/CEE,
- Directiva 74/290/CEE,
- Directiva 77/102/CEE,
- Directiva 78/665/CEE,
- Directiva 80/1268/CEE,
- Directiva 83/351/CEE,
- Directiva 88/76/CEE,
- Directiva 88/436/CEE,
- Directiva 89/458/CEE,
- Directiva 91/441/CEE,
- Directiva 93/59/CEE,
- Directiva 93/116/CE,
- Directiva 94/12/CE,
- Directiva 96/44/CE,
- Directiva 96/69/CE,
- Directiva 98/69/CE,
- Directiva 98/77/CE,

- Directiva 1999/100/CE,
- Directiva 1999/102/CE,
- Directiva 2001/1/CE,
- Directiva 2001/100/CE,
- Directiva 2002/80/CE,
- Directiva 2003/76/CE,
- Directiva 2004/3/CE.

(2) Anexele II și V la Directiva 89/491/CEE a Comisiei din 17 iulie 1989 de adaptare la progresul tehnic a Directivelor 70/157/CEE, 70/220/CEE, 72/245/CEE, 72/306/CEE, 80/1268/CEE și 80/1269/CEE ale Consiliului cu privire la auto-vehicule ⁽¹⁾ se elimină începând de la 2 ianuarie 2013.

(3) Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

(4) Statele membre abrogă legislația lor de punere în aplicare adoptată în conformitate cu directivele menționate la alineatul (1) începând de la 2 ianuarie 2013.

Articolul 18

Intrare în vigoare

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Prezentul regulament se aplică de la 3 ianuarie 2009, cu excepția articolului 10 alineatul (1) și a articolului 12 care se aplică de la 2 iulie 2007.

(3) Modificările sau măsurile de punere în aplicare menționate la articolul 5 alineatul (3) și la articolul 14 alineatul (6) se adoptă până la 2 iulie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasburg, 20 iunie 2007.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu
Președintele
G. GLOSER

⁽¹⁾ JO L 238, 15.8.1989, p. 43.

ANEXA I

VALORILE-LIMITĂ LA EMISII

Tabelul 1

Valorile-limită la emisii Euro 5

Categorie	Clasa	Masa de referință (MR) (kg)	Valori-limită													
			Masa monoxidului de carbon (CO)		Masa hidrocarburilor totale (THC)		Masa hidrocarburilor nemetanice (NMHC)		Masa oxizilor de azot (NO _x)		Masa combinată a hidrocarburilor totale și oxizilor de azot (THC + NO _x)		Masa particulelor (PM)		Numărul de particule ⁽¹⁾ (P)	
			L ₁ (mg/km)		L ₂ (mg/km)		L ₃ (mg/km)		L ₄ (mg/km)		L ₂ + L ₄ (mg/km)		L ₅ (mg/km)		L ₆ (nr./km)	
			MAS	MAC	MAS	MAC	MAS	MAC	MAS	MAC	MAS	MAC	MAS ⁽²⁾	MAC	MAS	MAC
M	—	Toate	1 000	500	100	—	68	—	60	180	—	230	5,0	5,0		
N ₁	I	MR ≤ 1 305	1 000	500	100	—	68	—	60	180	—	230	5,0	5,0		
	II	1 305 < MR ≤ 1 760	1 810	630	130	—	90	—	75	235	—	295	5,0	5,0		
	III	1 760 < MR	2 270	740	160	—	108	—	82	280	—	350	5,0	5,0		
N ₂			2 270	740	160	—	108	—	82	280	—	350	5,0	5,0		

Notă: MAS = motor cu aprindere prin scânteie, MAC = motor cu aprindere prin comprimare

⁽¹⁾ O valoare numerică urmează să fie stabilită cât mai repede posibil și până la data intrării în vigoare a Euro 6.

⁽²⁾ Valorile referitoare la masa particulelor la motoarele cu aprindere prin scânteie se aplică numai la vehiculele cu motoare cu injecție directă.

Tabelul 2
Valorile-limită la emisii Euro 6

		Masa de referință (MR) (kg)	Valori-limită													
			Masa monoxidului de carbon (CO)		Masa hidrocarburilor totale (THC)		Masa hidrocarburilor nemetanice (NMHC)		Masa oxizilor de azot (NO _x)		Masa combinată a hidrocarburilor totale și oxizilor de azot (THC + NO _x)		Masa particulelor (PM)		Numărul de particule ⁽¹⁾ (P)	
			L ₁ (mg/km)		L ₂ (mg/km)		L ₃ (mg/km)		L ₄ (mg/km)		L ₂ + L ₄ (mg/km)		L ₅ (mg/km)		L ₆ (nr./km)	
Categoria	Clasa		MAS	MAC	MAS	MAC	MAS	MAC	MAS	MAC	MAS	MAC	MAS (²)	MAC	MAS	MAC
M	—	Toate	1 000	500	100	—	68	—	60	80	—	170	5,0	5,0		
N ₁	I	MR ≤ 1 305	1 000	500	100	—	68	—	60	80	—	170	5,0	5,0		
	II	1 305 < MR ≤ 1 760	1 810	630	130	—	90	—	75	105	—	195	5,0	5,0		
	III	1 760 < MR	2 270	740	160	—	108	—	82	125	—	215	5,0	5,0		
N ₂			2 270	740	160	—	108	—	82	125	—	215	5,0	5,0		

Notă: MAS = motor cu aprindere prin scânteie, MAC = motor cu aprindere prin comprimare

⁽¹⁾ O valoare numerică urmează să fie stabilită pentru această etapă.

⁽²⁾ Valorile referitoare la masa particulelor la motoarele cu aprindere prin scânteie se aplică numai la vehiculele cu motoare cu injecție directă.

Tabelul 3

Valori-limită ale emisiilor pentru încercarea privind emisiile evaporative

Masa emisiilor evaporative (g/încercare)
2,0

Tabelul 4

Valori-limită pentru emisiile de monoxid de carbon și de hidrocarburi la țeava de evacuare după încercarea de pornire la rece

Temperatură de încercare 266 K (– 7 °C)			
Categoria vehiculului	Clasa	Masa monoxidului de carbon (CO) L ₁ (g/km)	Masa hidrocarburilor (HC) L ₂ (g/km)
M	—	15	1,8
N ₁	I	15	1,8
	II	24	2,7
	III	30	3,2
N ₂		30	3,2

ANEXA II

Modificări ale Directivei 70/156/CEE

Directiva 70/156/CEE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, după ultima liniuță, se adaugă următoarea teză:

„Dacă în prezenta directivă se face trimitere la o directivă individuală sau la un regulament individual, aceasta include și actele de punere în aplicare ale acestora.”.

2. Cuvintele „sau regulament individual” se adaugă după cuvintele „directivă individuală” în următoarele dispoziții:

articolul 2 prima liniuță; articolul 2 a noua liniuță; articolul 2 a zecea liniuță; articolul 2 a paisprezecea liniuță; articolul 3 alineatul (1); articolul 3 alineatul (4); articolul 4 alineatul (1) litera (c); articolul 4 alineatul (1) litera (d); articolul 5 alineatul (5); articolul 6 alineatul (3); articolul 7 alineatul (2); articolul 13 alineatul (4); articolul 13 alineatul (5); anexa I primul paragraf; anexa III partea III; anexa IV partea II primul alineat; anexa V punctul 1 litera (a); anexa V punctul 1 litera (b); anexa V punctul 1 litera (c); anexa VI, pagina 2 a certificatului de omologare CE de tip a vehiculelor; anexa VII punctul 1 secțiunea 4; anexa VII nota de subsol 1; anexa X punctul 2.1.; anexa X punctul 3.3.; anexa XI appendicele 4, Semnificația literelor: X; anexa XII secțiunea B punctul 2; anexa XIV punctul 2 litera (a); anexa XIV punctul 2 litera (c); anexa XIV punctul 2 litera (d).

3. Cuvintele „sau regulament individual” se adaugă după cuvintele „directive individuale” în următoarele dispoziții:

articolul 2 a opta liniuță; articolul 3 alineatul (1); articolul 3 alineatul (2); articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima și a doua liniuță; articolul 4 alineatul (1) litera (b); articolul 4 alineatul (3); articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf; articolul 5 alineatul (6); articolul 8 alineatul (2); articolul 8 alineatul (2) litera (c); articolul 9 alineatul (2); articolul 10 alineatul (2); articolul 11 alineatul (1); articolul 13 alineatul (2); articolul 14 alineatul (1) punctul (i); Lista anexelor: titlul anexei XIII; anexa I primul paragraf; anexa IV partea I primul și al doilea rând; anexa IV partea II nota de subsol 1 la tabel; anexa V punctul 1 litera (b); anexa V punctul 3; anexa V punctul 3 litera (a); anexa V punctul 3 litera (b); anexa VI punctele 1 și 2; anexa VI pagina 2 a certificatului de omologare CE de tip a vehiculelor; anexa X punctul 2.2; anexa X punctul 2.3.5; anexa X punctul 3.5; anexa XII titlul; anexa XIV punctul 1.1; anexa XIV punctul 2 litera (c);

4. Cuvintele „sau regulament” se adaugă după cuvântul „directivă” în următoarele dispoziții:

Articolul 5 alineatul (3) al treilea paragraf; anexa IV partea I nota de subsol X la tabel; anexa VI pagina 2 a certificatului de omologare CE de tip a vehiculelor, capul de tabel; anexa VII punctul 1 secțiunea 2; anexa VII punctul 1 secțiunea 3; anexa VII punctul 1 secțiunea 4; anexa VIII punctele 1, 2, 2.1, 2.2 și 3; anexa IX pagina 2 pentru vehiculele complete sau completate din categoria M₁ punctele 45, 46.1 și 46.2; anexa IX pagina 2 pentru vehiculele complete sau completate din categoriile M₂ și M₃ punctele 45 și 46.1; anexa IX pagina 2 pentru vehicule complete sau completate din categoria N₁, N₂ și N₃ punctele 45 și 46.1; anexa IX pagina 2 pentru vehiculele incomplete din categoria M₁ punctele 45 și 46.1; anexa IX pagina 2 pentru vehiculele incomplete din categoriile M₂ și M₃ punctele 45 și 46.1; anexa IX pagina 2 pentru vehiculele incomplete din categoriile N₁, N₂ și N₃ punctele 45 și 46.1; anexa X nota de subsol 2; anexa X punctul 1.2.2; anexa XI, appendicele 4, Semnificația literelor: N/A; anexa 15, capul de tabel.

Cuvintele „sau regulamente” se adaugă după cuvântul „directive” în următoarele dispoziții:

anexa IX pagina 2 pentru vehiculele complete sau completate din categoria M₁; anexa IX pagina 2 pentru vehiculele complete sau completate din categoriile M₂ și M₃; anexa IX pagina 2 pentru vehicule complete sau completate din categoria N₁, N₂ și N₃; anexa IX pagina 2 pentru vehiculele incomplete din categoria M₁; anexa IX pagina 2 pentru vehiculele incomplete din categoriile M₂ și M₃; anexa IX pagina 2 pentru vehiculele incomplete din categoriile N₁, N₂ și N₃; anexa XV.

5. La articolul 8 alineatul (2) litera (c) se adaugă cuvintele „sau regulamentul/regulamentele” după cuvintele „directiva/directivele”.

6. În anexa IV partea I capul de tabel și punctul 2 se înlocuiesc după cum urmează:

„Obiect	Numărul directivei/ regulamentului	Referința în Jurnalul Oficial	Aplicabilitate											
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄		
2. Emisii/acces la informații	.../.../CE (CE) nr. .../...	L ..., ..., p. ...	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾		X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾							

⁽¹⁰⁾ Pentru vehiculele cu o masă de referință de cel mult 2 610 kg. La cererea producătorului se poate aplica vehiculelor cu masă de referință de cel mult 2 840 kg.”

7. În anexa IV partea I punctele 11 și 39 se elimină.
8. În anexa VII punctul 4 se adaugă cuvintele „sau regulament” după cuvintele „în cazul unei directive”.
9. În anexa VII punctul 5 se adaugă cuvintele „sau ultimul regulament” după cuvintele „cea mai recentă directivă”.
10. În anexa XI apendicele 1 capul de tabel și punctul 2 se înlocuiesc după cum urmează:

„Număr	Obiect	Numărul directivei/ regulamentului	$M_1 \leq 2\,500$ (¹) kg	$M_1 > 2\,500$ (¹) kg	M_2	M_3
2	Emisii/acces la informații	.../.../CE (CE) nr. .../...	Q	G + Q	G + Q”	

11. În anexa XI apendicele 1 punctele 11 și 39 se elimină.
12. În anexa XI apendicele 2 capul de tabel și punctul 2 se înlocuiesc după cum urmează:

„Număr	Obiect	Numărul directivei/ regulamentului	M_1	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
2	Emisii/acces la informații	.../.../CE (CE) nr. .../...	A	A		A	A”					

13. În anexa XI apendicele 2 punctele 11 și 39 se elimină.
14. În anexa XI apendicele 3 denumirea capului de tabel și punctul 2 se înlocuiesc după cum urmează:

„Număr	Obiect	Numărul directivei/ regulamentului	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
2	Emisii/acces la informații	.../.../CE (CE) nr. .../...	Q		Q	Q”					

15. În anexa XI apendicele 3 punctul 11 se elimină.
16. În anexa XI apendicele 4 capul de tabel și punctul 2 se înlocuiesc după cum urmează:

„Număr	Obiect	Numărul directivei/ regulamentului	Automacaralele din categoria N
2	Emisii/acces la informații	.../.../CE (CE) nr. .../...	N/A”

17. În anexa XI apendicele 4 punctul 11 se elimină.

REGULAMENTUL (CE) NR. 716/2007 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 20 iunie 2007****privind statisticile comunitare legate de structura și activitatea filialelor străine****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 285 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene (1),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat (2),

întrucât:

(1) Statisticile comunitare periodice și de bună calitate privind structura și activitatea filialelor străine din întreaga economie sunt esențiale pentru a evalua corect impactul întreprinderilor asupra cărora se exercită un control străin asupra economiei Uniunii Europene. Astfel de statistici ar putea facilita, de asemenea, monitorizarea eficienței pieței interne și integrarea progresivă a economiilor în contextul globalizării. În acest context, întreprinderile multinaționale joacă un rol central, însă și întreprinderile mici și mijlocii pot face obiectul controlului străin.

(2) Punerea în aplicare și revizuirea Acordului General privind Comerțul cu Servicii (GATS) și a Acordului privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPs), precum și negocierile prezente și viitoare legate de noi acorduri necesită informații statistice relevante, care să fie disponibile pentru a sprijini negocierile.

(3) Pentru a pregăti politicile economice, privind concurența, întreprinderile, cercetarea, dezvoltarea tehnică, precum și de ocupare a forței de muncă, în contextul procesului de liberalizare, sunt necesare statistici privind filialele străine, pentru a măsura efectele directe și indirecte ale controlului străin asupra ocupării forței de muncă, salariilor și productivității în anumite țări și sectoare.

(4) Informațiile furnizate în temeiul legislației comunitare existente sau colectate în statele membre sunt insuficiente, inadecvate sau insuficient comparabile pentru a putea constitui o bază fiabilă în activitatea Comisiei.

(5) Regulamentul (CE) nr. 184/2005 (3) stabilește un cadru comun pentru producerea sistematică a statisticilor comunitare privind balanța de plăți, comerțul internațional cu servicii și investițiile străine directe. Deoarece statisticile privind balanța de plăți acoperă doar parțial datele incluse în GATS, este esențial să se elaboreze periodic statistici detaliate privind filialele străine.

(6) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 58/97 al Consiliului din 20 decembrie 1996 privind statisticile structurale de întreprindere (4) și Regulamentul (CEE) nr. 696/93 al Consiliului din 15 martie 1993 privind unitățile statistice pentru observarea și analiza sistemului de producție comunitar (5) au stabilit un cadru comun pentru culegerea, compilarea, transmiterea și evaluarea statisticilor comunitare privind structura și activitatea întreprinderilor în cadrul Comunității.

(7) Compilarea conturilor naționale în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2223/96 al Consiliului din 25 iunie 1996 privind sistemul european de conturi naționale și regionale din Comunitate (6) necesită statistici de întreprindere comparabile, complete și fiabile privind filialele străine.

(8) Luate în considerare în ansamblu, manualul privind statisticile de comerț internațional cu servicii al Organizației Națiunilor Unite, manualul privind balanța plăților (a 5-a ediție) al Fondului Monetar Internațional, definiția-model a investițiilor străine directe și manualul privind indicatorii globalizării economice al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică definesc normele generale de compilare a unor statistici internaționale comparabile privind filialele străine.

(1) JO C 144, 14.6.2005, p. 14.

(2) Avizul Parlamentului European din 12 decembrie 2006 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 25 mai 2007.

(3) JO L 35, 8.2.2005, p. 23. Regulament, astfel cum a fost modificat de Regulamentul (CE) nr. 602/2006 al Comisiei (JO L 106, 19.4.2006, p. 10).

(4) JO L 14, 17.1.1997, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 393, 30.12.2006, p. 1).

(5) JO L 76, 30.3.1993, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

(6) JO L 310, 30.11.1996, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1267/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 180, 18.7.2003, p. 1).

- (9) Producerea de statistici comunitare specifice este reglementată de normele stabilite de Regulamentul (CE) nr. 322/97 al Consiliului din 17 februarie 1997 privind statisticile comunitare ⁽¹⁾.

- (10) Întrucât obiectivul prezentului regulament, respectiv realizarea de standarde statistice comune pentru producerea de statistici comparabile privind filialele străine, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, așa cum este enunțat în articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar atingerii acestui obiectiv.

- (11) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.

- (12) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită de a adapta definițiile din anexele I și II și nivelul de detalieri din anexa III, precum și de a face orice modificări ulterioare care se impun la anexele I și II, de a pune în aplicare rezultatele studiilor pilot și de a defini standardele de calitate comune adecvate și conținutul și periodicitatea rapoartelor de calitate. Întrucât măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament și să completeze prezentul regulament prin adăugarea de elemente noi neesențiale, acestea ar trebui adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

- (13) Comitetul pentru programul statistic, instituit prin Decizia 89/382/CEE, Euratom ⁽³⁾ și Comitetul pentru statistici monetare, financiare și privind balanța de plăți, instituit prin Decizia 2006/856/CE ⁽⁴⁾ au fost consultate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește un cadru comun pentru producerea sistematică a statisticilor comunitare privind structura și activitatea filialelor străine.

⁽¹⁾ JO L 52, 22.2.1997, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

⁽³⁾ JO L 181, 28.6.1989, p. 47.

⁽⁴⁾ JO L 332, 30.11.2006, p. 21.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „filială străină” înseamnă o întreprindere rezidentă în țara de compilare și asupra căreia o unitate instituțională care nu este rezidentă în țara de compilare deține controlul sau o întreprindere care nu este rezidentă în țara de compilare și asupra căreia o unitate instituțională rezidentă în țara de compilare deține controlul;
- (b) „control” înseamnă competența de a stabili politica generală a unei întreprinderi prin alegerea directorilor corespunzători, dacă este necesar. În acest context, se consideră că întreprinderea A este controlată de o unitate instituțională B în cazul în care B controlează – direct sau indirect – mai mult de jumătate din drepturile de vot ale acționarilor sau mai mult de jumătate din acțiuni;
- (c) „control străin” înseamnă faptul că unitatea instituțională care deține controlul este rezidentă într-o altă țară decât cea în care este rezidentă unitatea instituțională asupra căreia se deține controlul;
- (d) „sucursale” înseamnă unitățile locale care nu constituie persoane juridice distincte, care depind de întreprinderi asupra cărora se exercită control străin. Acestea sunt considerate cvasi-întreprinderi în înțelesul punctului 3 litera (f) din Notele explicative la secțiunea III (B) din anexa la Regulamentul (CEE) nr. 696/93;
- (e) „statistici privind filialele străine” înseamnă statisticile care descriu activitatea generală a filialelor străine;
- (f) „statistici interne privind filialele străine” înseamnă statisticile care descriu activitatea filialelor străine rezidente în țara de compilare;
- (g) „statistici externe privind filialele străine” înseamnă statisticile care descriu activitatea filialelor străine în străinătate controlate de o unitate instituțională rezidentă în țara de compilare;
- (h) „unitate instituțională a unei filiale străine care deține controlul ultim” înseamnă unitatea instituțională care aparține lanțului de control al unei filiale străine și care nu este controlată de o altă unitate instituțională;
- (i) „întreprindere”, „unitate locală” și „unitate instituțională” au fiecare același înțeles ca în Regulamentul (CEE) nr. 696/93.

Articolul 3

Transmiterea datelor

Statele membre transmit Comisiei (Eurostat) date privind filialele străine, referitoare la caracteristicile, activitățile economice și detalierea geografică prevăzute în anexele I, II și III.

Articolul 4

Sursele datelor

(1) Cu respectarea condițiilor referitoare la calitate menționate la articolul 6, statele membre colectează informațiile solicitate în temeiul prezentului regulament, folosind toate sursele pe care le consideră relevante și adecvate.

(2) Persoanele fizice și juridice cărora li se solicită să furnizeze informații, atunci când răspund acestei solicitări, respectă termenele și definițiile stabilite de instituțiile naționale responsabile pentru colectarea datelor în statele membre, în conformitate cu prezentul regulament.

(3) În cazul în care datele solicitate nu pot fi colectate la un cost rezonabil, se pot transmite cele mai bune estimări, inclusiv valori nule.

Articolul 5

Studii pilot

(1) Comisia elaborează un program de studii pilot care urmează să fie efectuat de către autoritățile naționale în sensul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 322/97, în mod voluntar, privind variabile și detalieri suplimentare din cadrul statisticilor interne și externe privind filialele străine.

(2) Studiile pilot sunt efectuate în vederea evaluării relevanței și fezabilității colectării datelor, luându-se în calcul beneficiile disponibilității datelor în raport cu costul sistemului statistic și cu sarcina asupra întreprinderilor.

(3) Programul Comisiei pentru studii pilot se conformează dispozițiilor din anexele I și II.

(4) Pe baza concluziilor studiilor pilot, Comisia adoptă măsurile necesare de punere în aplicare a elaborării statisticilor interne și externe privind filialele străine, în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 10 alineatul (3).

(5) Studiile pilot sunt finalizate până la 19 iulie 2010.

Articolul 6

Standarde de calitate și rapoarte

(1) Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura calitatea datelor transmise, în conformitate cu standarde de calitate comune.

(2) Statele membre transmit Comisiei (Eurostat) un raport privind calitatea datelor transmise (rapoarte de calitate).

(3) Standardele comune de calitate, precum și conținutul și periodicitatea rapoartelor de calitate, sunt adoptate de Comisie în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 10 alineatul (3).

(4) Comisia evaluează calitatea datelor transmise.

Articolul 7

Manual de recomandări

În strânsă cooperare cu statele membre, Comisia publică un manual de recomandări care conține definițiile relevante și orientări suplimentare privind statisticile comunitare produse în temeiul prezentului regulament.

Articolul 8

Calendar și derogări

(1) Statele membre compilează datele în conformitate cu calendarul de punere în aplicare specificat în anexele I și II.

(2) Pe durata unei perioade de tranziție care nu depășește patru ani de la primul an de referință, astfel cum este prevăzut în anexele I și II, Comisia poate acorda statelor membre derogări de la dispozițiile prezentului regulament pentru o perioadă limitată, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 10 alineatul (2), în cazul în care sistemele naționale ale statelor membre respective necesită adaptări majore.

Articolul 9

Măsuri de punere în aplicare

(1) Se adoptă următoarele măsuri de punere în aplicare a prezentului regulament, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 10 alineatul (2):

(a) stabilirea formatului adecvat și a procedurii de transmitere a rezultatelor de către statele membre

și

(b) acordarea de derogări statelor membre atunci când sistemele lor naționale necesită adaptări majore, inclusiv acordarea de derogări de la orice cerințe noi, ca urmare a studiilor pilot, în temeiul articolului 8 alineatul (2).

(2) Următoarele măsuri, destinate să modifice elementele necesare ale prezentului regulament, inclusiv prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 10 alineatul (3):

- (a) adaptarea definițiilor în anexele I și II, adaptarea nivelului de detaliere în anexa III și introducerea tuturor modificărilor impuse de aceste adaptări în anexele I și II;
- (b) punerea în aplicare a rezultatelor studiilor pilot, în temeiul articolului 5 alineatul (4);

și

- (c) definirea standardelor de calitate comune adecvate și a conținutului și periodicității rapoartelor de calitate, în temeiul articolului 6 alineatul (3).

(3) Se acordă o atenție deosebită principiului conform căruia beneficiile aduse de astfel de măsuri trebuie să fie mai mari decât costurile acestora, precum și principiului conform căruia orice sarcină financiară suplimentară suportată de statele membre sau de întreprinderi ar trebui să rămână în limite rezonabile.

Articolul 10

Comitetul

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru programul statistic (comitetul).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

(4) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale pot participa la reuniunile comitetului în calitate de observatori.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasburg, 20 iunie 2007.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Articolul 11

Cooperarea cu Comitetul pentru statistici monetare, financiare și privind balanța de plăți

Pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisia solicită avizul Comitetului pentru statistici monetare, financiare și privind balanța de plăți în legătură cu toate chestiunile care intră în sfera de competență a acestuia, în special în legătură cu toate măsurile de adaptare la evoluțiile economice și tehnice a colectării și prelucrării statistice a datelor, precum și a prelucrării și transmiterii rezultatelor.

Articolul 12

Raport privind punerea în aplicare

Până la 19 iulie 2012, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a regulamentului. În special, raportul:

- (a) evaluează calitatea statisticilor produse;
 - (b) evaluează beneficiile create de statisticile produse pentru Comunitate, statele membre, furnizorii și utilizatorii informațiilor statistice în raport cu cheltuielile efectuate;
 - (c) evaluează evoluția studiilor pilot și a aplicării acestora;
- și
- (d) identifică domeniile în care s-ar putea aduce îmbunătățiri și modificări considerate necesare din perspectiva rezultatelor obținute și a cheltuielilor efectuate.

Articolul 13

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Pentru Consiliu
Președintele
G. GLOSER

ANEXA I

MODULUL COMUN PENTRU STATISTICILE INTERNE PRIVIND FILIALELE STRĂINE

SECȚIUNEA 1

Unitatea statistică

Unitățile statistice sunt întreprinderile și toate sucursalele, asupra cărora se exercită un control străin în conformitate cu definițiile de la articolul 2.

SECȚIUNEA 2

Caracteristici

Următoarele caracteristici, astfel cum sunt definite în anexa la Regulamentul (CE) nr. 2700/98 al Comisiei din 17 decembrie 1998 privind definiția caracteristicilor statisticilor structurale de întreprindere ⁽¹⁾ vor fi compilate:

Cod	Titlu
11 11 0	Numărul întreprinderilor
12 11 0	Cifra de afaceri
12 12 0	Valoarea producției
12 15 0	Valoarea adăugată la costul factorilor
13 11 0	Total achiziții de bunuri și servicii
13 12 0	Achiziții de bunuri și servicii în vederea revânzării în aceeași stare
13 31 0	Cheltuieli cu personalul
15 11 0	Investiții brute în bunuri corporale
16 11 0	Numărul persoanelor angajate
22 11 0	Total cheltuieli interne pentru cercetare și dezvoltare ^(*)
22 12 0	Număr total de lucrători în domeniul cercetării și dezvoltării ^(*)

^(*) Variabilele 22 11 0 și 22 12 0 se raportează din doi în doi ani. În cazul în care totalul cifrei de afaceri sau al numărului de persoane angajate într-o diviziune a NACE Rev. 1.1 Secțiunile C-F reprezintă, într-un stat membru, sub 1 % din totalul comunitar, nu este necesară, în sensul prezentului regulament, colectarea informațiilor utilizate pentru elaborarea statisticilor referitoare la caracteristicile 22 11 0 și 22 12 0.

Dacă nu este disponibil numărul de persoane angajate, în locul acestei variabile va fi compilat numărul de salariați (cod 16 13 0).

Compilarea variabilelor cheltuieli interne pentru cercetare și dezvoltare (cod 22 11 0) și totalul personalului din activități de cercetare și dezvoltare (cod 22 12 0) este necesară doar pentru activitățile din secțiunile C, D, E și F ale NACE.

Pentru secțiunea J a NACE, va fi compilat numai numărul întreprinderilor, cifra de afaceri ⁽²⁾ și numărul de persoane angajate (sau, în locul acestei variabile, numărul de salariați).

SECȚIUNEA 3

Nivelul de detaliere

Datele se vor furniza în conformitate cu conceptul de „unitate instituțională care deține controlul ultim”, cu detalierea geografică de nivel 2-IN, combinată cu detalierea pe activități de nivel 3, după cum se specifică în anexa III, și cu detalierea geografică de nivel 3 combinată cu economia de întreprindere.

⁽¹⁾ JO L 344, 18.12.1998, p. 49. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1670/2003 (JO L 244, 29.9.2003, p. 74).

⁽²⁾ Pentru NACE Rev. 1.1 diviziunea 65, cifra de afaceri se va înlocui cu valoarea producției.

SECȚIUNEA 4

Primul an de referință și periodicitatea

1. Primul an de referință pentru care se vor compila statistici anuale este anul calendaristic al intrării în vigoare a prezentului regulament.
2. Statele membre vor furniza date pentru fiecare an calendaristic de după anul de referință.
3. Primul an de referință pentru care se vor compila variabilele totalul cheltuielilor interne pentru cercetare și dezvoltare (cod 22 11 0) și totalul personalului din activități de cercetare și dezvoltare (cod 22 12 0) este 2007.

SECȚIUNEA 5

Transmiterea rezultatelor

Rezultatele se vor transmite în termen de 20 de luni de la sfârșitul anului de referință.

SECȚIUNEA 6

Rapoarte și studii pilot

1. Statele membre vor furniza Comisiei un raport referitor la definiția, structura și disponibilitatea datelor statistice care trebuie compilate în sensul prezentului modul comun.
2. Pentru nivelul de detaliere reglementat de prezenta anexă, Comisia stabilește studii pilot care sunt realizate de autoritățile naționale în înțelesul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 322/97 în temeiul articolului 5 din prezentul regulament.
3. Studiile pilot vor fi efectuate pentru a se evalua fezabilitatea obținerii de date, avându-se în vedere beneficiile aduse de disponibilitatea unor astfel de date în raport cu costul colectării acestora și cu sarcinile asupra întreprinderilor.
4. Studiile pilot se efectuează pentru următoarele caracteristici:

Cod	Titlu
	Exporturi de bunuri și servicii
	Importuri de bunuri și servicii
	Exporturi de bunuri și servicii intragrup
	Importuri de bunuri și servicii intragrup

Exporturile, importurile, exporturile intragrup și importurile intragrup vor fi detaliate în bunuri și servicii.

5. Studiile pilot se realizează, de asemenea, pentru a studia fezabilitatea compilării datelor pentru activitățile din secțiunile M, N și O ale NACE și a compilării variabilelor totalului cheltuielilor interne pentru cercetare și dezvoltare (cod 22 11 0) și totalul personalului din activități de cercetare - dezvoltare (cod 22 12 0) pentru activitățile din secțiunile G, H, I, K, M, N și O ale NACE. Se realizează studii pilot și pentru a evalua relevanța, fezabilitatea și costurile detalierii datelor după cum se specifică în secțiunea 2, în clase de mărime determinate după criteriul numărului de persoane angajate.

ANEXA II

MODULUL COMUN PENTRU STATISTICILE EXTERNE PRIVIND FILIALELE STRĂINE

SECȚIUNEA 1

Unitatea statistică

Unitățile statistice sunt întreprinderile și toate sucursalele din străinătate aflate sub controlul unei unități instituționale rezidente în țara de compilare, în conformitate cu definițiile de la articolul 2.

SECȚIUNEA 2

Caracteristici

Următoarele caracteristici, astfel cum sunt definite în anexa la Regulamentul (CE) nr. 2700/98, vor fi compilate:

Cod	Titlu
12 11 0	Cifra de afaceri
16 11 0	Numărul persoanelor angajate
11 11 0	Numărul întreprinderilor

Dacă nu este disponibil numărul de persoane angajate, numărul de salariați (cod 16 13 0) se va compila în locul acestei variabile.

SECȚIUNEA 3

Nivelul de detaliere

Datele se vor furniza cu precizarea țării în care este localizată filiala străină și a activității acesteia, menționate în anexa III. Detaliile privind țara și activitatea se vor combina după cum urmează:

- Nivelul 1 din detalierea geografică, în combinație cu nivelul 2 din detalierea pe activități.
- Nivelul 2-OUT din detalierea geografică, în combinație cu nivelul 1 din detalierea pe activități.
- Nivelul 3 din detalierea geografică, în combinație cu datele privind activitatea totală.

SECȚIUNEA 4

Primul an de referință și periodicitatea

1. Primul an de referință pentru care se vor compila statistici anuale este anul calendaristic al intrării în vigoare a prezentului regulament.
2. Statele membre vor furniza date pentru fiecare an calendaristic de după anul de referință.

SECȚIUNEA 5

Transmiterea rezultatelor

Rezultatele se vor transmite în termen de 20 de luni de la sfârșitul anului de referință.

SECȚIUNEA 6

Rapoarte și studii pilot

1. Statele membre vor furniza Comisiei un raport referitor la definiția, structura și disponibilitatea datelor statistice care trebuie compilate în sensul prezentului modul comun.
2. Pentru nivelul de detaliere reglementat de prezenta anexă, Comisia va stabili studii pilot care sunt realizate de autoritățile naționale în sensul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 322/97, în temeiul articolului 5 din prezentul regulament.
3. Studiile pilot se vor efectua în vederea evaluării pertinentei și fezabilității obținerii de date, avându-se în vedere beneficiile aduse de disponibilitatea datelor în raport cu costul colectării acestora și cu sarcina asupra întreprinderilor.
4. Studiile pilot se vor efectua pentru următoarele caracteristici:

Cod	Titlu
13 31 0	Cheltuieli cu personalul
	Exporturi de bunuri și servicii
	Importuri de bunuri și servicii
	Exporturi de bunuri și servicii intragrup
	Importuri de bunuri și servicii intragrup
12 15 0	Valoarea adăugată la costul factorilor
15 11 0	Investiții brute în bunuri corporale

ANEXA III

NIVELURI PENTRU INFORMAȚII DETALIAȚE GEOGRAFIC ȘI PE ACTIVITĂȚI

Niveluri de detaliere geografică	Nivelul 1		Nivelul 2-OUT (Nivelul 1 + 24 de țări)
V2	Extra-UE 27	V2	Extra-UE 27
		IS	Islanda
		LI	Liechtenstein
		NO	Norvegia
CH	Elveția	CH	Elveția
		HR	Croația
RU	Federația Rusă	RU	Federația Rusă
		TR	Turcia
		EG	Egipt
		MA	Maroc
		NG	Nigeria
		ZA	Africa de Sud
CA	Canada	CA	Canada
US	Statele Unite ale Americii	US	Statele Unite ale Americii
		MX	Mexic
		AR	Argentina
BR	Brazilia	BR	Brazilia
		CL	Chile
		UY	Uruguay
		VE	Venezuela
		IL	Israel
CN	China	CN	China
HK	Hong Kong	HK	Hong Kong
IN	India	IN	India
		ID	Indonezia
JP	Japonia	JP	Japonia
		KR	Coreea de Sud
		MY	Malaysia
		PH	Filipine
		SG	Singapore
		TW	Taiwan
		TH	Thailanda
		AU	Australia
		NZ	Noua Zeelandă
Z8	Extra-UE 27 nealocate	Z8	Extra UE-27 nealocate
C4	Centre financiare offshore	C4	Centre financiare offshore
Z7	Control deținut în proporții egale de UCI (*) din cel puțin 1 stat membru	Z7	Control deținut în proporții egale de UCI (*) din cel puțin 1 stat membru

(*) Unitate instituțională a unei filiale străine care deține controlul ultim.

Nivelul 2-IN

A1	Total mondial (toate entitățile, inclusiv țara de compilare)
Z9	Restul țărilor (cu excepția țării de compilare)
A2	Controlat de țara de compilare
V1	UE 27 (intra-UE 27), cu excepția țării de compilare
BE	Belgia
BG	Bulgaria
CZ	Republica Cehă
DK	Danemarca
DE	Germania
EE	Estonia
IE	Irlanda
GR	Grecia
ES	Spania
FR	Franța
IT	Italia
CY	Cipru
LV	Letonia
LT	Lituania
LU	Luxemburg
HU	Ungaria
MT	Malta
NL	Țările de Jos
AT	Austria
PL	Polonia
PT	Portugalia
RO	România
SI	Slovenia
SK	Slovacia
FI	Finlanda
SE	Suedia
UK	Regatul Unit
Z7	Control deținut în proporții egale de UCI (*) din cel puțin un stat membru
V2	Extra-UE 27
AU	Australia
CA	Canada
CH	Elveția
CN	China
HK	Hong Kong
IL	Israel
IS	Islanda
JP	Japonia
LI	Liechtenstein
NO	Norvegia
NZ	Noua Zeelandă
RU	Federația Rusă
TR	Turcia
US	Statele Unite ale Americii
C4	Centre financiare offshore
Z8	Extra-UE 27 nealocate

(*) Unitate instituțională a unei filiale străine care deține controlul ultim.

Nivelul 3

AD	Andora	EE	Estonia (*)	KZ	Kazahstan	QA	Qatar
AE	Emiratele Arabe Unite	EG	Egipt	LA	Republica Democrată Populară Laos	RO	România (*)
AF	Afghanistan	ER	Eritreea	LB	Liban	RS	Serbia
AG	Antigua și Barbuda	ES	Spania (*)	LC	Santa Lucia	RU	Federația Rusă
AI	Anguilla	ET	Etiopia	LI	Liechtenstein	RW	Ruanda
AL	Albania	FI	Finlanda (*)	LK	Sri Lanka	SA	Arabia Saudită
AM	Armenia	FJ	Insulele Fiji	LR	Liberia	SB	Insulele Solomon
AN	Antilele Olandeze	FK	Insulele Falkland (Malvine)	LS	Lesotho	SC	Seychelles
AO	Angola	FM	Statele Federale ale Microneziei	LT	Lituania (*)	SD	Sudan
AQ	Antarctica	FO	Insulele Feroe	LU	Luxemburg (*)	SE	Suedia (*)
AR	Argentina	FR	Franța (*)	LV	Letonia (*)	SG	Singapore
AS	Samoa Americană	GA	Gabon	LY	Jamahiria Arabă Libiană	SH	Sfânta Elena
AT	Austria (*)	GD	Grenada	MA	Maroc	SI	Slovenia (*)
AU	Australia	GE	Georgia	MD	Republica Moldova	SK	Slovacia (*)
AW	Aruba	GG	Guernesey	ME	Munteenegro	SL	Sierra Leone
AZ	Azerbaidjan	GH	Ghana	MG	Madagascar	SM	San Marino
BA	Bosnia-Herțegovina	GI	Gibraltar	MH	Insulele Marshall	SN	Senegal
BB	Barbados	GL	Groenlanda	MK ⁽¹⁾	Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei	SO	Somalia
BD	Bangladesh	GM	Gambia	ML	Mali	SR	Surinam
BE	Belgia (*)	GN	Guinee	MM	Myanmar	ST	Sao Tome e Principe
BF	Burkina Faso	GQ	Guinea Ecuatorială	MN	Mongolia	SV	El Salvador
BG	Bulgaria (*)	GR	Grecia (*)	MO	Macao	SY	Republica Arabă Siria
BH	Bahrein	GS	Georgia de Sud și Insulele Sandwich de Sud	MP	Insulele Mariane de Nord	SZ	Swaziland
BI	Burundi	GT	Guatemala	MR	Mauritania	TC	Insulele Turce și Caice
BJ	Benin	GU	Guam	MS	Montserrat	TD	Ciad
BM	Bermude	GW	Guinea-Bissau	MT	Malta (*)	TF	Teritoriile australe franceze
BN	Brunei Darussalam	GY	Guyana	MU	Mauritius	TG	Togo
BO	Bolivia	HK	Hong Kong	MV	Maldiv	TH	Thailanda
BR	Brazilia	HM	Insula Heard și Insulele McDonald	MW	Malawi	TJ	Tadjikistan
BS	Bahamas	HN	Honduras	MX	Mexic	TK	Tokelau
BT	Bhutan	HR	Croația	MY	Malaysia	TM	Turkmenistan
BV	Insula Bouvet	HT	Haiti	MZ	Mozambic	TN	Tunisia
BW	Botswana	HU	Ungaria (*)	NA	Namibia	TO	Tonga

(¹) Cod provizoriu care nu afectează denumirea definitivă care va fi atribuită țării după încheierea negocierii în derulare în cadrul Organizației Națiunilor Unite.

BY	Belarus	ID	Indonezia	NC	Noua Caledonie	TP	Timorul de Est
BZ	Belize	IE	Irlanda (*)	NE	Niger	TR	Turcia
CA	Canada	IL	Israel	NF	Insula Norfolk	TT	Trinidad și Tobago
CC	Insulele Cocos (Keeling)	IM	Insula Man	NG	Nigeria	TV	Tuvalu
CD	Republica Democratică Congo	IN	India	NI	Nicaragua	TW	Provincia Chineză Taiwan
CF	Republica Centrafricană	IO	Teritoriul britanic al Oceanului Indian	NL	Țările de Jos (*)	TZ	Republica Unită Tanzania
CG	Congo	IQ	Irak	NO	Norvegia	UA	Ucraina
CH	Elveția	IR	Republica Islamică Iran	NP	Nepal	UG	Uganda
CI	Coasta de Fildeș	IS	Islanda	NR	Nauru	UK	Regatul Unit (*)
CK	Insulele Cook	IT	Italia (*)	NU	Niue	UM	Insulele Minore Îndepărtate ale Statelor Unite ale Americii
CL	Chile	JE	Jersey	NZ	Noua Zeelandă	US	Statele Unite ale Americii
CM	Camerun	JM	Jamaica	OM	Oman	UY	Uruguay
CN	China	JO	Iordania	PA	Panama	UZ	Uzbekistan
CO	Columbia	JP	Japonia	PE	Peru	VA	Sfântul Scaun (Statul-oraș Vatican)
CR	Costa Rica	KE	Kenya	PF	Polinezia Franceză	VC	Saint Vincent și Grenadine
CU	Cuba	KG	Kârgâzstan	PG	Papua-Noua Guinee	VE	Venezuela
CV	Capul Verde	KH	Cambodgia (Kampuchea)	PH	Filipine	VG	Insulele Virgine Britanice
CX	Insula Christmas	KI	Kiribati	PK	Pakistan	VI	Insulele Virgine Americane
CY	Cipru (*)	KM	Comore	PL	Polonia (*)	VN	Vietnam
CZ	Republica Cehă (*)	KN	Sfântul Kitts și Nevis	PN	Pitcairn	VU	Vanuatu
DE	Germania (*)	KP	Republica Populară Democratică Coreeană (Coreea de Nord)	PS	Teritoriul Palestinian Ocupat	WF	Wallis și Futuna
DJ	Djibouti	KR	Republica Coreea (Coreea de Sud)	PT	Portugalia (*)	WS	Samoa
DK	Danemarca (*)	KW	Kuweit	PW	Palau	YE	Yemen
DM	Dominica	KY	Insulele Caiman	PY	Paraguay		
DO	Republica Dominicană					ZA	Africa de Sud
DZ	Algeria					ZM	Zambia
EC	Ecuador	Z8	Extra-UE 27 nealocate			ZW	Zimbabwe
A2	Controlat de țara de compilare	Z7	Control deținut în proporții egale de UCI (**) din mai multe state membre				

(*) Numai pentru statistici interne.

(**) Unitate instituțională a unei filiale străine care deține controlul ultim.

Niveluri de detaliere pe activități

Nivelul 1	Nivelul 2	
		NACE Rev. 1.1 ⁽¹⁾
ACTIVITATE TOTALĂ	ACTIVITATE TOTALĂ	Secțiunea C-O (fără L)
INDUSTRIA EXTRAC-TIVĂ	INDUSTRIA EXTRACTIVĂ	Secțiunea C
	din care:	
	Extracția de hidrocarburi	Diviziunea 11
INDUSTRIA DE PRELU-CRARE	INDUSTRIA DE PRELUCRARE	Secțiunea D
	Industria alimentară	Subsecțiunea DA
	Industria textilă și a confecțiilor	Subsecțiunea DB
	Prelucrarea lemnului, editare și tipărire	Subsecțiunile DD & DE
	TOTAL textile + activități de prelucrare a lemnului	
	Rafinarea petrolului și alte prelucrări	Diviziunea 23
	Industria chimică	Diviziunea 24
	Industria cauciucului și a maselor plastice	Diviziunea 25
Rafinare, industria chi-mică, a cauciucului și a maselor plastice	TOTAL Rafinare, industria chimică, a cauciucului și a maselor plas-tice	
	Metalurgie	Subsecțiunea DJ
	Fabricarea de mașini și echipamente	Diviziunea 29
	TOTAL Metalurgie și fabricarea de mașini și echipamente	
	Fabricarea de echipamente birotice și calculatoare	Diviziunea 30
	Fabricarea de echipamente radio, de televiziune și comunicații	Diviziunea 32
	TOTAL Fabricare de echipamente birotice, computere, echipamente radio, de televiziune și comunicații	
Fabricarea de echipa-mente birotice, compu-tere, echipamente radio, de televiziune și comu-nicații	Industria producătoare de automobile	Diviziunea 34
	Fabricarea altor echipamente de transport	Diviziunea 35
Industria producătoare de automobile și fabri-carea altor echipamente de transport	TOTAL Industria producătoare de automobile și fabricarea altor echipamente de transport	
	Industrii manufacturiere neincluse în altă parte	
ELECTRICITATE, GAZE ȘI APĂ	ELECTRICITATE, GAZE ȘI APĂ	Secțiunea E
CONSTRUCȚII	CONSTRUCȚII	Secțiunea F
TOTAL SERVICII	TOTAL SERVICII	
COMERȚ ȘI REPARAȚII	COMERȚ ȘI REPARAȚII	Secțiunea G
	Vânzare, întreținere și reparații de automobile și motociclete; vân-zare cu amănuntul a carburanților auto	Diviziunea 50
	Comerț en gros și intermediere comercială, cu excepția automobile-lor și a motocicletelor	Diviziunea 51
	Comerț cu amănuntul, cu excepția automobilelor și a motocicletele-lor; reparații de articole casnice	Diviziunea 52
HOTELURI ȘI RESTAU-RANTE	HOTELURI ȘI RESTAURANTE	Secțiunea H
TRANSPORTURI, DEPOZITARE ȘI COMUNICAȚII	TRANSPORTURI, DEPOZITARE ȘI COMUNICAȚII	Secțiunea I
	Transporturi și depozitare	Diviziunile 60, 61, 62, 63
	Transporturi terestre; transportul prin conducte	Diviziunea 60
	Transporturi pe apă	Diviziunea 61
	Transporturi aeriene	Diviziunea 62
	Servicii auxiliare de transport; activități de agenții de transport	Diviziunea 63
	Poștă și telecomunicații	Diviziunea 64
	Activități de poștă și curierat	Grupa 64.1
	Telecomunicații	Grupa 64.2
ACTIVITĂȚI FINAN-CIARE	ACTIVITĂȚI FINANCIARE	Secțiunea J
	Activități financiare, cu excepția asigurărilor și a fondurilor de pen-sii	Diviziunea 65
	Asigurări și fonduri de pensii, cu excepția asigurărilor sociale obli-gatorii	Diviziunea 66
	Activități auxiliare de intermediere financiară	Diviziunea 67
	ACTIVITĂȚI IMOBILIARE	Secțiunea K, Diviziu-nea 70
	ÎNCHIRIERI DE ECHIPAMENTE FĂRĂ OPERATOR ȘI DE BUNURI PERSONALE ȘI DE UZ CASNIC	Secțiunea K, Diviziu-nea 71

Nivelul 1	Nivelul 2	
		NACE Rev. 1.1 ⁽¹⁾
ACTIVITĂȚI INFORMATICE CERCETARE ȘI DEZVOLTARE ALTE ACTIVITĂȚI ALE ÎNTREPRINDERILOR	ACTIVITĂȚI INFORMATICE	Secțiunea K, Diviziunea 72
	CERCETARE ȘI DEZVOLTARE	Secțiunea K, Diviziunea 73
	ALTE ACTIVITĂȚI ALE ÎNTREPRINDERILOR	Secțiunea K, Diviziunea 74
	Activități juridice, de contabilitate și de consultanță în management	Grupa 74.1
	Activități juridice	Clasa 74.11
	Contabilitate și audit, consiliere fiscală	Clasa 74.12
	Studii de piață și sondaje de opinie	Clasa 74.13
	Activități de consultanță în afaceri și management	Clasa 74.14
	Activități de management al holdingurilor	Clasa 74.15
	Activități de arhitectură și inginerie	Grupa 74.2
	Publicitate	Grupa 74.4
	Servicii pentru întreprinderi, neincluse în altă parte	Grupa 74.3, 74.5, 74.6, 74.7, 74.8
	EDUCAȚIE	Secțiunea M
	SĂNĂTATE ȘI ASISTENȚĂ SOCIALĂ	Secțiunea N
ACTIVITĂȚI RECREATIVE, CULTURALE ȘI SPORTIVE	SALUBRIZARE ȘI GESTIONAREA DEȘEURILOR	Secțiunea O, Diviziunea 90
	ACTIVITĂȚI DE ASOCIERE, NEINCLUSE ÎN ALTĂ PARTE	Secțiunea O, Diviziunea 91
	ACTIVITĂȚI RECREATIVE, CULTURALE ȘI SPORTIVE	Secțiunea O, Diviziunea 92
	Producția de filme, activități de radio și televiziune; alte activități de divertisment	Grupa 92.1, 92.2, 92.3
	Agenții de presă	Grupa 92.4
	Biblioteci, arhive, muzee, alte activități culturale	Grupa 92.5
	Activități sportive și alte activități recreative	Grupa 92.6, 92.7
	ALTE ACTIVITĂȚI DE SERVICII	Secțiunea O, Diviziunea 93
	Nealocate	

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 3037/90 al Consiliului din 9 octombrie 1990 privind clasificarea statistică a activităților economice în Comunitatea Europeană (JO L 293, 24.10.1990, p. 1). Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1893/2006.

Nivelul 3 (NACE Rev. 1.1)	
Titlu	Nivel de detaliere solicitat
Economia de întreprindere	Secțiunile C-K
Industrii extractive	Secțiunea C
Industria prelucrătoare	Secțiunea D
	Toate subsecțiunile DA-DN
	Toate diviziunile 15-37
	Agregate:
	Tehnologie de vârf (HIT) 24.4, 30, 32, 33, 35.3
	Tehnologie de vârf-mediu (MHT) 24, cu excepția 24.4, 29, 31, 34, 35.2, 35.4, 35.5
	Tehnologie de bază-mediu (MLT) 23, 25-28, 35.1
	Tehnologie de bază (LOT) 15-22, 36, 37
Electricitate, gaze și apă	Secțiunea E
	Toate diviziunile (40 și 41)
Construcții	Secțiunea F (Diviziunea 45)
	Toate grupele (45.1-45.5)
Comerț cu ridicata și cu amănuntul; reparații de automobile, de motociclete și de articole casnice	Secțiunea G
	Toate diviziunile (50-52)
	Grupele 50.1 + 50.2 + 50.3, 50.4, 50.5, 51.1-51.9
	Grupele 52.1-52.7
Hoteluri și restaurante	Secțiunea H (Diviziunea 55)
	Grupele 55.1-55.5
Transporturi, depozitare și comunicații	Secțiunea I
	Toate diviziunile
	Grupele 60.1, 60.2, 60.3, 63.1 + 63.2, 63.3, 63.4, 64.1, 64.2
Activități financiare	Secțiunea J
	Toate diviziunile
Activități imobiliare, închiriere și servicii pentru întreprinderi	Secțiunea K
	Diviziunea 70
	Diviziunea 71, grupele 71.1 + 71.2, 71.3 și 71.4
	Diviziunea 72, grupele 72.1-72.6
	Diviziunea 73
	Diviziunea 74, agregatele 74.1-74.4 și 74.5-74.8

REGULAMENTUL (CE) NR. 717/2007 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 27 iunie 2007****privind roaming-ul în rețelele publice de telefonie mobilă în interiorul Comunității și de modificare a Directivei 2002/21/CE****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din Tratat ⁽²⁾,

Întrucât:

(1) Nivelul ridicat al tarifelor pe care trebuie să le plătească utilizatorii de rețele publice de telefonie mobilă, precum studenții, persoanele care călătoresc în scop de afaceri și turiști, atunci când își folosesc telefoanele mobile cu ocazia călătoriilor în străinătate, în interiorul Comunității, prezintă importanță pentru autoritățile naționale de reglementare, precum și pentru consumatori și instituțiile comunitare. Aceste tarife excesive cu amănuntul decurg atât din tarifele de gros mari percepute de operatorul străin al rețelei-gazdă, cât și, în multe cazuri, din marjele ridicate asupra prețului cu amănuntul, impuse de propriul operator de rețea al clientului. Adeseori reducerile tarifelor de gros nu sunt transferate utilizatorului final. Cu toate că anumiți operatori au introdus recent formule tarifare care oferă clienților condiții mai avantajoase și prețuri mai scăzute, există încă dovezi că relația dintre costuri și prețuri nu este aceea care ar exista pe o piață pe deplin competitivă.

(2) Crearea unui spațiu social, educațional și cultural european, bazat pe mobilitatea persoanelor, ar trebui să faciliteze comunicarea între oameni, pentru a construi o veritabilă „Europă a cetățenilor”.

(3) Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul) ⁽³⁾, Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) ⁽⁴⁾, Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (directivă-cadru) ⁽⁵⁾, Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal) ⁽⁶⁾ și Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) ⁽⁷⁾ (denumite în continuare împreună „cadru de reglementare a comunicațiilor electronice din 2002”), au ca obiectiv crearea unei piețe interne pentru comunicațiile electronice în cadrul Comunității, asigurând totodată un nivel ridicat de protecție a consumatorilor printr-o concurență sporită.

(4) Prezentul regulament nu este o măsură izolată, ci vine în completare și în sprijinul normelor prevăzute de cadrul de reglementare a comunicațiilor electronice din 2002, în ceea ce privește roaming-ul comunitar. Acest cadru nu a pus la dispoziția autorităților naționale de reglementare suficiente instrumente pentru a lua măsuri decisive și eficiente cu privire la tarifele serviciilor de roaming din interiorul Comunității și nu a reușit astfel să asigure buna funcționare a pieței interne a serviciilor de roaming. Prezentul regulament reprezintă o măsură adecvată de îndreptare a acestei situații.

⁽³⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 7.

⁽⁴⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 21.

⁽⁵⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 33.

⁽⁶⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 51.

⁽⁷⁾ JO L 201, 31.7.2002, p. 37. Directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/24/CE (JO L 105, 13.4.2006, p. 54).

⁽¹⁾ JO C 324, 30.12.2006, p. 42.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 23 mai 2007 (încă nepublicat în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 25 iunie 2007.

- (5) Cadrul de reglementare a comunicațiilor electronice din 2002 se bazează pe principiul conform căruia obligațiile de reglementare ex ante ar trebui să fie impuse numai atunci când nu există concurență efectivă, și prevede un proces periodic de analiză a pieței și de revizuire a obligațiilor de către autoritățile naționale de reglementare, conducând la impunerea de obligații ex ante asupra operatorilor desemnați ca având putere semnificativă pe piață. Printre elementele componente ale acestei proceduri se numără definirea piețelor relevante în conformitate cu Recomandarea Comisiei ⁽¹⁾ privind piețele relevante de produse și servicii din sectorul comunicațiilor electronice susceptibile de a fi supuse unor reglementări ex ante în conformitate cu Directiva 2002/21/CE (denumită în continuare recomandarea), analiza piețelor definite în conformitate cu Liniile directe ale Comisiei privind analiza pieței și evaluarea puterii semnificative pe piață în conformitate cu cadrul comunitar de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice ⁽²⁾, desemnarea operatorilor cu putere semnificativă pe piață și impunerea de obligații ex ante asupra operatorilor astfel desemnați.
- (6) Piața națională de gros pentru roaming-ul internațional în rețelele publice de telefonie mobilă este considerată în recomandare ca reprezentând o piață pertinentă, susceptibilă de a fi supusă unor reglementări ex ante. Cu toate acestea, activitatea desfășurată de autoritățile naționale de reglementare (atât individual, cât și în cadrul Grupului entităților europene de reglementare) pentru analizarea piețelor naționale de gros ale serviciilor de roaming internațional a demonstrat că, până în prezent, nu a fost posibil ca o autoritate națională de reglementare să abordeze în mod eficient aspectul tarifelor mari de gros ale roaming-ului comunitar, din cauza dificultății de a identifica întreprinderile cu putere semnificativă pe piață, ținând cont de caracteristicile specifice ale roaming-ului internațional, inclusiv caracterul său transfrontalier.
- (7) În ceea ce privește furnizarea cu amănuntul a serviciilor internaționale de roaming, nici o piață cu amănuntul a roaming-ului internațional nu este identificată în recomandare ca fiind o piață relevantă, deoarece, printre altele, serviciile internaționale de roaming cu amănuntul nu sunt cumpărate separat, ci fac parte dintr-un pachet mai larg de servicii cu amănuntul, care este cumpărat de către clienții de la furnizorul lor din țara de origine.
- (8) În plus, autoritățile naționale de reglementare responsabile cu apărarea și promovarea intereselor clienților serviciilor de telefonie mobilă, care își au reședința în mod normal pe teritoriul lor, nu sunt în măsură să controleze comportamentul operatorilor rețelei vizitate, care se situează în alte state membre și de care depind clienții respectivi atunci când utilizează serviciile de roaming internațional. Acest obstacol ar putea diminua, totodată, eficacitatea măsurilor luate de către statele membre în temeiul competenței lor reziduale de a adopta norme de protecție a consumatorilor.
- (9) În consecință, se exercită o presiune asupra statelor membre pentru ca acestea să adopte măsuri în vederea soluționării problemei legate de nivelul tarifelor internaționale de roaming, însă mecanismul de intervenție normativă ex ante din partea autorităților naționale de reglementare, prevăzut de cadrul de reglementare a comunicațiilor electronice din 2002 s-a dovedit insuficient pentru a permite autorităților respective să acționeze decisiv în interesul consumatorilor, în acest domeniu concret.
- (10) În plus, prin Rezoluția sa privind reglementarea și piețele de comunicații electronice în Europa 2004 ⁽³⁾, Parlamentul European a invitat Comisia să elaboreze noi inițiative pentru a reduce costurile ridicate ale comunicațiilor telefonice mobile transfrontaliere, în timp ce Consiliul European din 23 și 24 martie 2006 a concluzionat că este esențială punerea în aplicare, atât la nivel european cât și la nivel național, a unor politici focalizate, eficiente și integrate în domeniul tehnologiei informațiilor și comunicațiilor (TIC), în vederea realizării obiectivelor de creștere economică și de productivitate ale Strategiei revizuite de la Lisabona și, în acest context, a subliniat importanța pentru competitivitate a reducerii tarifelor de roaming.
- (11) În temeiul unor considerente evidente la momentul respectiv, cadrul de reglementare pentru comunicațiile electronice din 2002 era destinat să elimine toate barierele în calea schimburilor comerciale dintre statele membre în domeniul pe care îl armoniza, cum ar fi, printre altele, măsurile care afectează tarifele de roaming. Cu toate acestea, acest lucru nu ar trebui să împiedice adaptarea unor norme armonizate în funcție de alte considerente, în vederea găsirii celor mai eficiente metode de a atinge un nivel înalt de protecție a consumatorilor, ameliorându-se totodată condițiile de funcționare a pieței interne.
- (12) Cadrul de reglementare a comunicațiilor electronice din 2002 și, în special, directiva cadru, ar trebui prin urmare să fie modificate pentru a permite derogarea de la unele norme care altfel ar fi fost aplicabile, și anume că, în absența puterii semnificative pe piață, prețurile pentru ofertele de servicii ar trebui să fie determinate prin acord comercial, permițând astfel introducerea unor obligații de reglementare complementare care să reflecte caracteristicile specifice ale serviciilor de roaming comunitar.
- (13) Piețele de roaming cu amănuntul și cele de gros prezintă caracteristici unice, care justifică măsuri excepționale ce depășesc mecanismele disponibile în baza cadrului de reglementare a comunicațiilor electronice din 2002.

⁽¹⁾ JO L 114, 8.5.2003, p. 45.

⁽²⁾ JO C 165, 11.7.2002, p. 6.

⁽³⁾ JO C 285 E, 22.11.2006, p. 143.

- (14) Pentru a se proteja interesele clienților serviciului de roaming, ar trebui impuse obligații de reglementare atât la nivelul tarifului cu amănuntul, cât și la nivelul tarifului de gros, deoarece experiența anterioară a arătat că reducerile prețurilor de gros pentru serviciile de roaming comunitar pot să nu se reflecte în prețuri cu amănuntul mai scăzute ale roaming-ului, din cauza absenței măsurilor de stimulare în acest sens. Pe de altă parte, există riscul ca orice măsură menită să reducă nivelul prețurilor cu amănuntul fără a influența nivelul costurilor de gros legate de furnizarea acestor servicii să perturbe buna funcționare a pieței roaming-ului comunitar.
- (15) Aceste obligații de reglementare ar trebui să intre în vigoare cât mai curând posibil, lăsând totodată operatorilor în cauză o perioadă de timp rezonabilă pentru a-și adapta prețurile și ofertele de servicii în vederea asigurării conformității, și ar trebui să se aplice în mod direct în toate statele membre.
- (16) Ar trebui să fie utilizată o abordare comună, pentru a se garanta că utilizatorii rețelelor publice terestre de telefonie mobilă care călătoresc în interiorul Comunității nu plătesc prețuri excesiv de mari pentru serviciile de roaming comunitar atunci când efectuează sau primesc apeluri vocale, obținându-se astfel un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, păstrându-se concurența între operatorii de telefonie mobilă și menținându-se atât măsurile de stimulare a inovației, cât și posibilitatea de alegere a consumatorilor. Având în vedere caracterul transfrontalier al serviciilor în cauză, această abordare comună este necesară, pentru ca operatorii de telefonie mobilă să poată acționa într-un cadru de reglementare unic și coerent, bazat pe criterii stabilite în mod obiectiv.
- (17) Abordarea cea mai eficientă și proporțională pentru reglementarea nivelului prețurilor pentru efectuarea și primirea de apeluri în roaming în interiorul Comunității constă în fixarea la nivel comunitar a unui nivel maxim al tarifului mediu pe minut la nivel de gros și în limitarea tarifelor cu amănuntul, prin introducerea unui eurotarif. Tariful mediu de gros ar trebui să se aplice oricărei perechi de operatori din Comunitate, pe o perioadă specificată.
- (18) Eurotariful ar trebui stabilit la un nivel care să garanteze operatorilor o marjă suficient de mare și care să încurajeze ofertele de servicii de roaming competitive, la tarife mai scăzute. Operatorii ar trebui să ofere un eurotarif tuturor clienților serviciilor lor de roaming, în mod activ, gratuit, clar și transparent.
- (19) Această abordare normativă ar trebui să garanteze că tarifele cu amănuntul pentru roaming-ul comunitar reflectă, într-un mod mai fidel decât până în prezent, costurile subiacente implicate în furnizarea serviciului. Eurotariful maxim care poate fi oferit tuturor clienților serviciilor de roaming ar trebui astfel să reflecte o marjă rezonabilă peste costul de gros de furnizare a serviciului de roaming, lăsând totodată operatorilor libertatea de a intra în concurență prin oferte diferențiate și prin adaptarea structurilor tarifare la condițiile pieței și la preferințele consumatorilor. Această abordare normativă nu ar trebui aplicată serviciilor cu valoare adăugată.
- (20) Această abordare normativă ar trebui să fie ușor de pus în aplicare și de controlat, astfel încât să reducă la minim sarcina administrativă atât pentru operatorii afectați de cerințele acesteia, cât și pentru autoritățile naționale de reglementare responsabile cu monitorizarea și punerea sa în aplicare. Ar trebui să fie, de asemenea, transparentă și ușor de înțeles pentru toți clienții serviciilor de telefonie mobilă din întreaga Comunitate. Ar trebui totodată să ofere siguranță și previzibilitate operatorilor de servicii de roaming de gros și cu amănuntul. Nivelul maxim, exprimat în termeni monetari, al tarifelor pe minut de gros și cu amănuntul ar trebui prin urmare să fie specificat în prezentul regulament.
- (21) Nivelul maxim al tarifului mediu pe minut la nivel de gros astfel menționat ar trebui să ia în considerare diferitele elemente implicate în efectuarea unui apel în roaming comunitar, în special costul inițierii și terminării unui apel în rețelele de telefonie mobilă, inclusiv costurile fixe, semnarea și tranzitul. Cel mai adecvat etalon pentru inițierea și terminarea unui apel este tariful mediu de terminare a apelului pentru operatorii de rețele de telefonie mobilă din Comunitate, bazat pe informațiile oferite de autoritățile naționale de reglementare și publicate de Comisie. Nivelurile maxime ale tarifelor medii pe minut stabilite în prezentul regulament ar trebui astfel determinate luând în considerare tariful mediu de terminare a apelului, care oferă un etalon pentru costurile implicate. Nivelul maxim al tarifului mediu pe minut, la nivel de gros, ar trebui să fie redus anual, pentru a lua în considerare reducerile tarifelor de terminare a apelurilor impuse uneori de autoritățile naționale de reglementare.
- (22) Eurotariful aplicabil pentru serviciile cu amănuntul ar trebui să ofere clienților serviciului de roaming garanția că nu li se va percepe un preț excesiv pentru efectuarea sau primirea unui apel în roaming reglementat, lăsând totodată operatorilor din țara de origine o marjă suficientă pentru diferențierea produselor pe care le oferă clienților.
- (23) Toți clienții serviciului de roaming ar trebui să aibă posibilitatea de a alege, fără costuri suplimentare sau condiții prealabile, un tarif de roaming simplu care nu va depăși plafoanele reglementate. O marjă rezonabilă între costurile de gros și tarifele cu amănuntul ar trebui să garanteze faptul că toți operatorii își acoperă toate costurile specifice de roaming pentru serviciile cu amănuntul, inclusiv ponderi adecvate din costurile de comercializare și subvențiile acordate pentru achiziționarea telefoanelor mobile și să le permită o valoare reziduală adecvată, în vederea obținerii unui profit rezonabil. Eurotariful reprezintă un mijloc adecvat atât pentru a asigura protecția consumatorilor, cât și flexibilitatea operatorilor. La fel ca în cazul plafoanelor pentru tarife de gros, plafoanele pentru eurotarif ar trebui să fie reduse anual.

- (24) Noii clienți ai serviciilor de roaming ar trebui să fie informați pe deplin în privința gamei de tarife existente pentru serviciile de roaming din interiorul Comunității, inclusiv cu privire la tarifele care sunt stabilite în conformitate cu eurotariful. Clienților actuali ai serviciilor de roaming ar trebui să li se ofere posibilitatea de a alege un nou tarif care respectă eurotariful sau orice alt tarif de roaming, într-o anumit interval de timp. În cazul clienților actuali ai serviciului de roaming care, în acest interval de timp, nu au ales niciun tarif, este indicat să se facă distincția între cei care au optat deja pentru un tarif sau pachet de roaming specific, înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, și cei care nu au ales un astfel de tarif. Acestora din urmă ar trebui să li se acorde în mod automat un tarif care este în conformitate cu prezentul regulament. Clienții serviciilor de roaming care beneficiază deja de tarife sau pachete de roaming specifice, care le satisfac nevoile individuale și pe care le-au ales pe baza acestor nevoi, rămân la tariful sau pachetul ales anterior, dacă, după ce li s-au reamintit condițiile de tarificare aplicabile, nu își fac cunoscută alegerea în intervalul de timp corespunzător. Astfel de tarife sau pachete de roaming specifice ar putea include, de exemplu, tarife de roaming fixe, tarife care nu sunt făcute publice, tarife cu taxe de roaming suplimentare, tarife pe minut mai mici decât eurotariful maxim sau tarife care includ costurile de instalare.
- (25) Furnizorii cu amănuntul ai serviciilor de roaming comunitar ar trebui să dispună de o perioadă care să le permită să își ajusteze prețurile astfel încât să respecte plafoanele stabilite în prezentul regulament.
- (26) În mod similar, operatorii de servicii de gros de roaming comunitar ar trebui să aibă o perioadă de adaptare, în vederea respectării plafoanelor stabilite în prezentul regulament.
- (27) Întrucât prezentul regulament prevede că directivele care instituie cadrul de reglementare a comunicațiilor electronice din 2002 nu aduc atingere uneia dintre măsurile specifice adoptate pentru reglementarea tarifelor de roaming comunitar pentru apelurile telefonice vocale mobile, și întrucât prezentul regulament poate impune furnizorilor de servicii de roaming comunitar să aducă modificări tarifelor lor de roaming cu amănuntul pentru a se conforma cerințelor prezentului regulament, astfel de modificări nu ar trebui să determine, în legile naționale de transpunere a cadrului de reglementare a comunicațiilor electronice din 2002, un drept al clienților serviciilor de telefonie mobilă de a renunța la contractele lor.
- (28) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere ofertelor inovatoare făcute consumatorilor, care sunt mai avantajoase decât eurotariful maxim, definit în prezentul regulament, ci ar trebui, mai degrabă, să încurajeze prezentarea de oferte inovatoare, la tarife scăzute, clienților serviciilor de roaming. Prezentul regulament nu impune reintroducerea tarifelor de roaming în cazurile în care acestea au fost deja eliminate, și nici majorarea tarifelor de roaming existente până la nivelul plafoanelor prevăzute în prezentul regulament.
- (29) Furnizorii din țara de origine pot oferi un pachet integral bazat pe un tarif lunar fix și echitabil la care nu se aplică plafoane. Acest tarif fix ar trebui să reglementeze serviciile de comunicații de voce și/sau date în roaming comunitar (inclusiv serviciul de mesaje scurte (SMS) și serviciul de mesaje multimedia (MMS)) în interiorul Comunității.
- (30) Pentru a garanta că toți utilizatorii telefoniei vocale mobile pot beneficia de dispozițiile prezentului regulament, dispozițiile sale tarifare cu amănuntul ar trebui să se aplice indiferent dacă clienții serviciului de roaming au un contract preplătit sau postplătit sau furnizorul lor din țara de origine și indiferent dacă furnizorul din țara de origine are propria sa rețea, este operator al unei rețele mobile virtuale sau este revânzător de servicii de telefonie vocală mobilă.
- (31) În cazul în care furnizorii de servicii de telefonie mobilă din cadrul Comunității consideră că avantajele interoperabilității și ale legăturii cap la cap pentru clienții lor sunt periclitate de rezilierea, sau de amenințarea cu rezilierea contractelor lor de roaming cu operatorii rețelelor de telefonie mobilă din alte state membre, sau nu sunt în măsură să ofere clienților lor un serviciu în alt stat membru ca urmare a lipsei acordului cu cel puțin un furnizor de rețea de gros, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să utilizeze, dacă este cazul, competențele prevăzute la articolul 5 din Directiva privind accesul pentru a asigura acces și interconectare corespunzătoare, în vederea garantării unor asemenea legături cap la cap și a interoperabilității serviciilor, ținând seama de obiectivele prevăzute în articolul 8 din Directiva cadru, în special crearea unei piețe unice pe deplin funcționale pentru serviciile de comunicații electronice.
- (32) Pentru a îmbunătăți transparența prețurilor cu amănuntul la efectuarea și primirea de apeluri în roaming reglementate în interiorul Comunității, și pentru a-i ajuta pe clienții serviciului de roaming să ia decizii cu privire la utilizarea telefoanelor lor mobile în străinătate, furnizorii de servicii de telefonie mobilă ar trebui să permită clienților care folosesc serviciul lor de roaming să obțină cu ușurință și gratuit informații cu privire la tarifele de roaming care le sunt aplicabile atunci când efectuează sau primesc apeluri vocale într-un stat membru vizitat. În plus, furnizorii ar trebui să le ofere clienților lor, la cerere și gratuit, informații suplimentare privind tarifele serviciilor de comunicații de date pe minut sau pe unitate (inclusiv TVA) pentru efectuarea sau primirea de apeluri vocale și, de asemenea, pentru trimiterea și primirea de servicii SMS, MMS și orice alte servicii de comunicații de date în statul membru vizitat.

- (33) Transparența impune, de asemenea, furnizorilor să ofere clienților, de fiecare dată când optează pentru un abonament sau când se produce o schimbare în tarifele de roaming, informații privind tarifele de roaming, în special eurotariful și toate tarifele fixe incluse, dacă este cazul. Furnizorii din țara de origine ar trebui să ofere informații privind tarifele de roaming prin mijloace adecvate, cum ar fi facturi, internet, clipuri publicitare TV sau marketing direct prin corespondență. Furnizorii din țara de origine ar trebui să garanteze că toți clienții care folosesc serviciul lor de roaming sunt conștienți de existența tarifelor reglementate și ar trebui să trimită acestor clienți o comunicare în care să se descrie în mod clar și imparțial condițiile pentru eurotarif și dreptul de a trece sau de a renunța la acesta.
- (34) Autoritățile naționale de reglementare responsabile cu îndeplinirea sarcinilor prevăzute în cadrul de reglementare pentru comunicațiile electronice din anul 2002 ar trebui să dispună de competențele necesare pentru supravegherea și punerea în aplicare a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament pe teritoriul lor. Acestea ar trebui să monitorizeze și evoluția tarifelor serviciilor de date și voce aplicabile clienților serviciilor de telefonie mobilă care se deplasează în interiorul Comunității, inclusiv, dacă este cazul, costurile specifice ale apelurilor în roaming efectuate și primite în regiunile ultraperiferice ale Comunității și necesitatea de a asigura recuperarea corespunzătoare a acestor costuri pe piața de gros și de a garanta faptul că nu sunt utilizate tehnici de gestionare a traficului pentru a limita alegerea clienților. Acestea ar trebui să asigure punerea la dispoziția părților interesate, de informații actualizate privind punerea în aplicare a prezentului regulament și să publice rezultatele acestei monitorizări o dată la șase luni. Informațiile ar trebui furnizate separat pentru întreprinderi, pentru clienții care au ales un serviciu de telefonie mobilă preplătit și pentru cei care au ales un serviciu de telefonie mobilă postplătit.
- (35) Roaming-ul național în regiunile ultraperiferice ale Comunității unde licențele de telefonie mobilă sunt diferite de cele emise pe restul teritoriului național ar trebui să beneficieze de reduceri de tarife echivalente celor practicate pe piața comunitară de roaming. Aplicarea prezentului regulament nu ar trebui să conducă la un tratament mai puțin favorabil, din punctul de vedere al tarifării, pentru clienții care utilizează servicii de roaming național decât pentru clienții care utilizează servicii de roaming comunitar. În acest sens, autoritățile naționale pot adopta măsuri suplimentare în conformitate cu legislația comunitară.
- (36) Având în vedere că, pe lângă telefonie vocală, noile servicii de comunicații de date mobile câștigă tot mai mult teren, prezentul regulament ar trebui să ofere, de asemenea, posibilitatea monitorizării evoluțiilor de pe piață în ceea ce privește aceste servicii. De asemenea, Comisia ar trebui să monitorizeze piața serviciilor de comunicații de date în roaming, inclusiv serviciile SMS și MMS.
- (37) Statele membre ar trebui să prevadă un sistem de sancțiuni care trebuie aplicate în cazul încălcării prezentului regulament.
- (38) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume instituirea unei abordări comune care să garanteze că utilizatorii rețelelor publice de telefonie mobilă care călătoresc în interiorul Comunității nu plătesc prețuri excesiv de mari pentru serviciile de roaming comunitar atunci când efectuează sau primesc apeluri vocale, obținându-se astfel un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, păstrându-se totodată concurența între operatorii de telefonie mobilă, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre într-o manieră sigură, armonizată și la timpul potrivit și, prin urmare, pot fi realizate mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (39) Această abordare comună ar trebui să fie instituită pe o perioadă limitată. Prezentul regulament poate fi extins sau modificat, în urma unei revizuii efectuate de către Comisie. Comisia ar trebui să revizuiască eficacitatea prezentului regulament și contribuția pe care o aduce la punerea în aplicare a cadrului de reglementare și la funcționarea armonioasă a pieței interne și, de asemenea, să examineze impactul prezentului regulament asupra furnizorilor de servicii de telefonie mobilă mai mici din cadrul Comunității și asupra poziției lor pe piața de roaming comunitar.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament introduce o abordare comună, pentru a garanta că utilizatorii rețelelor publice de telefonie mobilă care călătoresc în interiorul Comunității nu plătesc prețuri excesiv de mari pentru serviciile de roaming comunitar atunci când efectuează și când primesc apeluri, contribuind astfel la funcționarea armonioasă a pieței interne, totodată obținându-se un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, păstrându-se concurența între operatorii de telefonie mobilă și menținându-se atât măsurile de stimulare a inovației, cât și posibilitatea de alegere a consumatorilor. Acesta prevede norme privind tarifele care pot fi percepute de către operatorii de telefonie mobilă în vederea furnizării serviciilor internaționale de roaming pentru apelurile vocale care încep și se termină în interiorul Comunității și se aplică atât în cazul tarifelor de gros percepute între operatorii de rețele, cât și în cazul tarifelor cu amănuntul percepute de către furnizorii din țara de origine.

(2) Prezentul regulament stabilește, de asemenea, norme care urmăresc creșterea transparenței prețurilor și o mai bună furnizare a informațiilor cu privire la tarife către utilizatorii serviciilor de roaming comunitar.

(3) Prezentul regulament reprezintă o măsură specifică în sensul articolului 1 alineatul (5) al Directivei cadru.

(4) Plafoanele tarifare prevăzute în prezentul regulament se exprimă în euro. În cazul în care tarifele reglementate de articolele 3 și 4 sunt exprimate în alte monede, plafoanele inițiale în temeiul articolelor respective se stabilesc în monedele respective, prin aplicarea cursurilor de schimb de referință valabile la 30 iunie 2007, publicate de Banca Centrală Europeană în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În scopul unor reduceri ulterioare ale limitelor, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (2) și la articolul 4 alineatul (2), valorile revizuite sunt determinate prin aplicarea cursurilor de schimb de referință publicate cu o lună înaintea datei de la care se aplică valorile revizuite.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile menționate la articolul 2 din Directiva privind accesul, la articolul 2 din Directiva cadru și la articolul 2 din Directiva privind serviciul universal.

(2) Pe lângă definițiile la care se face referire la alineatul (1), se aplică următoarele definiții:

- (a) „eurotarif” înseamnă orice tarif care nu depășește tariful maxim, în conformitate cu articolul 4, pe care un furnizor din țara de origine îl poate percepe pentru furnizarea de apeluri în roaming reglementate, cu respectarea prevederilor prezentului articol;
- (b) „furnizorul din țara de origine” înseamnă o întreprindere care asigură unui client al serviciului de roaming servicii de telefonie terestră publică mobilă cu amănuntul, fie prin intermediul propriei rețele, fie ca operator al unei rețele virtuale mobile sau ca revânzător de servicii de telefonie mobilă;
- (c) „rețeaua din țara de origine” înseamnă o rețea terestră publică de telefonie mobilă situată în cadrul unui stat membru și utilizată de către un furnizor din țara de origine pentru a asigura unui client al serviciului de roaming servicii de telefonie terestră publică mobilă;
- (d) „roaming comunitar” înseamnă utilizarea unui telefon mobil sau a altui dispozitiv care să permită efectuarea și primirea de apeluri în interiorul Comunității de către clientul serviciului de roaming, atunci când acesta se află în alt stat membru decât cel în care este situată rețeaua din țara sa de origine, prin intermediul unor aranjamente stabilite între operatorul rețelei din țara de origine și operatorul rețelei vizitate;

(e) „apel în roaming reglementat” înseamnă apelul telefonic vocal mobil efectuat de către un client al serviciului de roaming, care începe într-o rețea vizitată și se termină într-o rețea publică de telefonie din interiorul Comunității, sau primit de către un client al serviciului de roaming, care începe într-o rețea publică de telefonie din interiorul Comunității și se termină într-o rețea vizitată;

(f) „client al serviciului de roaming” înseamnă clientul unui furnizor de servicii de telefonie terestră publică mobilă, prin intermediul unei rețele terestre publice de telefonie mobilă situate în interiorul Comunității, al cărui contract sau înțelegere cu furnizorul din țara de origine permite utilizarea unui telefon mobil sau a altui dispozitiv care să permită efectuarea și primirea de apeluri într-o rețea vizitată, prin intermediul unor aranjamente stabilite între operatorul rețelei din țara de origine și operatorul rețelei vizitate;

(g) „rețea vizitată” înseamnă rețeaua terestră publică de telefonie mobilă situată în cadrul unui alt stat membru decât cel în care se află rețeaua din țara de origine și care permite clientului serviciului de roaming efectuarea sau primirea de apeluri, prin intermediul unor aranjamente stabilite cu operatorul rețelei din țara de origine.

Articolul 3

Tarife de gros pentru efectuarea de apeluri în roaming reglementate

(1) Tariful de gros mediu pe care operatorul unei rețele vizitate îl poate percepe operatorului rețelei din țara de origine a unui client al serviciului de roaming pentru furnizarea unui apel în roaming reglementat inițiat în rețeaua vizitată respectivă, inclusiv, printre altele, costurile cu inițierea, tranzitul și terminarea, nu poate depăși 0,30 EUR pe minut.

(2) Acest tarif de gros mediu se aplică între orice pereche de operatori și se calculează pentru o perioadă de 12 luni sau pentru orice altă perioadă mai scurtă care rămâne până la expirarea prezentului regulament. Tariful mediu maxim de gros se reduce până la 0,28 EUR, respectiv 0,26 EUR la 30 august 2008 și respectiv la 30 august 2009.

(3) Tariful de gros mediu menționat la alineatul (1) se calculează împărțind veniturile totale încasate din servicii de roaming de gros la numărul total de minute de roaming de gros vândute de operatorul respectiv pentru furnizarea de apeluri în roaming de gros în cadrul Comunității, în perioada relevantă. Operatorul din rețeaua vizitată are permisiunea să facă distincție între tarifele apelurilor în orele de vârf și în afara acestor ore.

Articolul 4

Tarife cu amănuntul pentru apeluri în roaming reglementate

(1) Furnizorii din țara de origine pun la dispoziție și oferă tuturor clienților lor de roaming, într-o manieră clară și transparentă, un eurotarif în conformitate cu alineatul (2). Acest eurotarif nu implică niciun abonament suplimentar sau alte costuri fixe sau recurente și poate fi combinat cu alte tarife cu amănuntul.

Atunci când fac o astfel de ofertă, furnizorii din țara de origine trebuie să țină cont de toți clienții serviciilor lor de roaming care, până la 30 iunie 2007, au ales un tarif sau pachet de roaming specific din cadrul condițiilor aplicabile tarifului sau pachetului respectiv.

(2) Tariful cu amănuntul (fără TVA) al unui eurotarif pe care un furnizor din țara de origine îl poate percepe clientului serviciului de roaming pentru furnizarea unui apel în roaming reglementat poate varia pentru orice apeluri în roaming însă nu poate depăși 0,49 EUR pe minut pentru orice apel efectuat sau 0,24 EUR pe minut pentru orice apel primit. Aceste plafoane tarifare ale apelurilor se reduc pentru apelurile efectuate la 0,46 EUR și 0,43 EUR, iar pentru apelurile primite la 0,22 EUR și 0,19 EUR, la 30 august 2008 și respectiv la 30 august 2009.

(3) Tariful stabilit la alineatul (2) este oferit tuturor clienților serviciului de roaming.

Clienții serviciului de roaming trebuie să beneficieze de posibilitatea de a opta, în mod deliberat, până la 30 iulie 2007, pentru un Eurotarif sau pentru orice alt tarif de roaming și au la dispoziție un termen de două luni în care să informeze furnizorul din țara de origine cu privire la opțiunea lor. Tariful solicitat trebuie activat nu mai târziu de o lună de la primirea cererii clientului de către furnizorul din țara de origine.

Clienții serviciului de roaming care, în cursul acestei perioade de două luni, nu și-au exprimat alegerea, primesc automat eurotariful stabilit la alineatul (2).

Cu toate acestea, clienții serviciului de roaming care, până la 30 iunie 2007, au ales deja în mod deliberat un tarif sau pachet de roaming specific, altul decât tariful de roaming pe care l-ar fi primit dacă nu ar fi făcut o astfel de alegere, și care nu și-au exprimat alegerea în conformitate cu prezentul paragraf, rămân la tariful sau pachetul ales anterior.

(4) Orice client al serviciului de roaming poate solicita, în orice moment după ce procesul stabilit la alineatul (3) s-a încheiat, să treacă la eurotarif sau să renunțe la acesta. Orice trecere la un astfel de tarif trebuie să se realizeze în termen de o zi lucrătoare de la primirea cererii, să fie gratuită și să nu impună condiții sau restricții legate de alte elemente ale abonamentului. Furnizorul din țara de origine poate întârzia această trecere până la expirarea unei perioade minime de timp specificate pentru aplicarea tarifului de roaming anterior, perioadă care nu poate depăși trei luni.

Articolul 5

Aplicarea articolelor 3 și 6

(1) Articolul 3 se aplică de la 30 august 2007.

(2) Articolul 6 alineatele (1) și (2) se aplică de la 30 septembrie 2007.

Articolul 6

Transparența tarifelor cu amănuntul

(1) Pentru a atenționa un client al serviciului de roaming despre faptul că va fi supus unor tarife de roaming atunci când efectuează sau primește un apel, cu excepția cazului în care clientul și-a anunțat furnizorul din țara sa de origine că nu solicită acest serviciu, fiecare furnizor din țara de origine oferă clientului, prin intermediul unui serviciu de mesagerie, în mod automat, fără întârzieri nejustificate și gratuit, în momentul în care intră într-un stat membru altul decât cel al rețelei din țara sa de origine, informații tarifare personalizate de bază cu privire la tarifele de roaming (inclusiv TVA) care se aplică în cazul în care clientul respectiv efectuează și primește apeluri în statul membru vizitat.

Aceste informații tarifare personalizate de bază includ plafonul maxim pe care îl poate plăti clientul în conformitate cu formula sa tarifară pentru efectuarea de apeluri în interiorul țării vizitate și către statul membru al rețelei din țara sa de origine, precum și pentru apelurile primite. Se precizează, de asemenea, numărul de telefon gratuit la care se face referire în alineatul 2 din prezentul articol, pentru obținerea de informații mai detaliate.

Un client care a notificat că nu solicită serviciul de mesagerie automat are dreptul, în orice moment și în mod gratuit, să solicite furnizorului din țara de origine să-i furnizeze din nou serviciul respectiv.

La cerere, furnizorii din țara de origine transmit imediat și gratuit, prin apel vocal, aceste informații tarifare personalizate clienților nevăzători sau cu deficiențe de vedere.

(2) În completarea alineatului (1), clienții au dreptul să solicite și să primească, gratuit, mai multe informații tarifare personalizate privind tarifele de roaming aplicabile apelurilor vocale, serviciilor SMS, MMS și altor servicii de comunicații de date, prin intermediul unui apel vocal mobil sau prin SMS. O astfel de solicitare se face la un număr de telefon gratuit, desemnat în acest scop de către furnizorul din țara de origine.

(3) Furnizorii din țara de origine oferă tuturor utilizatorilor informații complete cu privire la tarifele de roaming aplicabile, în special cu privire la eurotarif, în momentul contractării abonamentului. De asemenea, furnizorii din țara de origine oferă clienților serviciilor lor de roaming informații actualizate cu privire la tarifele de roaming aplicabile, fără întârzieri nejustificate, de fiecare dată când se modifică tariful.

Furnizorii din țara de origine iau măsurile necesare pentru a se asigura că toți clienții serviciilor lor de roaming sunt conștienți de disponibilitatea eurotarifului. Aceștia comunică, în mod clar și corect, în special, tuturor clienților serviciilor lor de roaming, până la 30 iulie 2007, condițiile privind eurotariful. Aceștia trimis un mesaj de reamintire, la intervale de timp rezonabile, tuturor clienților care au optat pentru un alt tarif.

Articolul 7

Supravegherea și punerea în aplicare

(1) Autoritățile naționale de reglementare monitorizează și supraveghează respectarea prezentului regulament pe teritoriul lor.

(2) Autoritățile naționale de reglementare pun la dispoziția publicului informații actualizate privind punerea în aplicare a prezentului regulament, în special a articolelor 3 și 4, într-un mod care să asigure accesul ușor al părților interesate la acesta.

(3) În pregătirea revizuirii prevăzute la articolul 11, autoritățile naționale de reglementare monitorizează evoluția tarifelor de gros și cu amănuntul pentru furnizarea serviciilor de comunicații de date și voce clienților serviciului de roaming, inclusiv a serviciilor SMS și MMS, inclusiv în regiunile ultraperiferice menționate la articolul 299 alineatul (2) din tratat. De asemenea, autoritățile naționale de reglementare sunt atente la cazurile speciale de roaming involuntar în regiunile de frontieră din state membre vecine și monitorizează folosirea tehnicilor de gestionare a traficului în detrimentul clienților. Acestea comunică rezultatele monitorizării respective Comisiei, o dată la șase luni, incluzând informații separate privind întreprinderile, clienții care au ales un serviciu de telefonie mobilă preplătit și cei care au ales un serviciu de telefonie mobilă post-plătit.

(4) Autoritățile naționale de reglementare au competența de a solicita întreprinderilor supuse obligațiilor care decurg din prezentul regulament să furnizeze toate informațiile relevante pentru punerea în aplicare și executarea prezentului regulament. Întreprinderile respective furnizează aceste informații rapid și la cerere, respectând termenele și nivelul de detalii solicitate de autoritatea națională de reglementare.

(5) Autoritățile naționale de reglementare pot interveni din proprie inițiativă pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament. Atunci când este cazul, acestea își utilizează competențele prevăzute la articolul 5 din Directiva privind accesul pentru a garanta accesul și interconexiunea adecvate, în scopul asigurării unei legături cap la cap și a interoperabilității serviciilor de roaming.

(6) Atunci când o autoritate națională de reglementare constată că obligațiile prevăzute în prezentul regulament au fost încălcate, aceasta are competența de a solicita încetarea imediată a încălcării respective.

Articolul 8

Soluționarea litigiilor

(1) În situația unui litigiu privind obligațiile prevăzute în prezentul regulament între întreprinderi care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice într-un stat membru, se aplică procedurile de soluționare a litigiilor prevăzute la articolele 20 și 21 din Directiva cadru.

(2) Statele membre se asigură că procedurile de soluționare extrajudiciară a litigiilor stabilite în conformitate cu articolul 34 din Directiva privind serviciul universal sunt puse la dispoziție în situația unui litigiu nesoluționat care implică un consumator sau un utilizator final și cu privire la un aspect inclus în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

Articolul 9

Sancțiuni

Statele membre stabilesc norme cu privire la sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura că acestea sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică aceste norme Comisiei, cel mai târziu în termen de 30 martie 2008, și o înștiințează în cel mai scurt timp cu privire la orice modificare ulterioară care le poate afecta.

Articolul 10

Modificarea Directivei 2002/21/CE (Directiva cadru)

La articolul 1 din Directiva 2002/21/CE (Directiva cadru) se adaugă următorul alineat:

„(5) Dispozițiile prezentei directive și ale directivelor speciale nu aduc atingere nici unei măsuri specifice adoptate în vederea reglementării roaming-ului internațional din rețelele publice de telefonie mobilă din interiorul Comunității.”.

Articolul 11

Revizuirea

(1) Comisia revizuieste modul de funcționare a prezentului regulament și prezintă un raport în acest sens Parlamentului European și Consiliului cel mai târziu la 30 decembrie 2008. Comisia evaluează, în special, dacă obiectivele regulamentului au fost realizate. În raportul său, Comisia revizuieste evoluția tarifelor de gros și cu amănuntul pentru furnizarea serviciilor de comunicații de date și voce clienților serviciului de roaming, inclusiv a serviciilor SMS și MMS, și, dacă este cazul, include recomandări privind necesitatea de a reglementa aceste servicii. În acest sens, Comisia poate utiliza informațiile furnizate în temeiul articolului 7 alineatul (3).

(2) În raportul său, Comisia apreciază dacă, având în vedere evoluția pieței și ținând seama atât de concurență, cât și de protecția consumatorilor, este necesară prelungirea duratei prezentului regulament dincolo de perioada prevăzută la articolul 13 sau modificarea sa, având în vedere evoluția tarifelor pentru servicii de comunicații de date și voce prin telefonie mobilă la nivel național și efectele prezentului regulament asupra situației concurențiale a operatorilor mici, independenți sau noi în domeniu. În cazul în care constată existența unei asemenea necesități, Comisia prezintă o propunere Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 12

Cerințele de notificare

Comisia este notificată de statele membre cel mai târziu la 30 august 2007 cu privire la autoritățile naționale de reglementare responsabile de îndeplinirea sarcinilor stabilite de prezentul regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 27 iunie 2007.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Articolul 13

Intrarea în vigoare și expirarea

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

El expiră la 30 iunie 2010.

Pentru Consiliu
Președintele
A. MERKEL
